To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►**B**

UREDBA (EU) 2015/848 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2015

o postopkih v primeru insolventnosti

(prenovitev)

(UL L 141, 5.6.2015, str. 19)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2017/353 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2017	L 57	19	3.3.2017
►**M2**	Uredba (EU) 2018/946 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018	L 171	1	6.7.2018
►**M3**	Uredba (EU) 2021/2260 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021	L 455	4	20.12.2021

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 349, 21.12.2016, str. 9 (2015/848)

▼B

UREDBA (EU) 2015/848 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2015

o postopkih v primeru insolventnosti

(prenovitev)

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za javne kolektivne postopke, vključno s postopki za izdajo začasne odredbe, ki temeljijo na pravu v zvezi z insolventnostjo in v katerih je z namenom sanacije, prilagoditve dolga, reorganizacije ali likvidacije:

(a) dolžniku v celoti ali deloma odvzeto njegovo premoženje in je imenovan stečajni upravitelj;

(b) za premoženje in posle dolžnika postavljena kontrola ali nadzor sodišča ali

(c) s strani sodišča ali po zakonu odrejena začasna prekinitev posameznih postopkov izvršbe, da bi se omogočila pogajanja med dolžnikom in njegovimi upniki, pod pogojem, da postopki, v katerih je odrejena prekinitev, določajo primerne ukrepe za zaščito vseh upnikov in kadar dogovor ni dosežen, potekajo pred enim od postopkov iz točke (a) ali (b).

Kadar se postopki iz tega odstavka lahko začnejo v primerih, ko obstaja samo verjetnost insolventnosti, je njihov namen preprečiti insolventnosti dolžnika ali prenehanje dolžnikovih poslovnih dejavnosti.

Postopki iz tega odstavka so navedeni v Prilogi A.

2. Ta uredba se ne uporablja za postopke iz odstavka 1, ki zadevajo:

(a) zavarovalnice;

(b) kreditne institucije;

(c) investicijska podjetja in druga podjetja, institucije in podjeme, v kolikor so zajeti z Direktivo 2001/24/ES, ali

(d) kolektivne naložbene podjeme.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „kolektivni postopki“ pomeni postopke, ki vključujejo vse dolžnikove upnike ali njihov znaten del, pod pogojem, da v slednjem primeru postopki ne vplivajo na terjatve upnikov, ki niso vključeni vanje;

▼B

2. „kolektivni naložbeni podjemi“ pomeni kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot so opredeljeni v Direktivi 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in alternativne investicijske sklade (AIS), kot so opredeljeni v Direktivi 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

3. „dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov“ pomeni dolžnika, glede katerega je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, za katerega ni nujno, da vključuje imenovanje stečajnega upravitelja ali celotni prenos pravic in dolžnosti upravljanja dolžnikovega premoženja na stečajnega upravitelja, in pri katerem zato dolžnik ohrani celoten ali vsaj delen nadzor nad svojim premoženjem in posli;

4. „postopek v primeru insolventnosti“ pomeni postopek, naveden v Prilogi A;

5. „stečajni upravitelj“ pomeni katero koli osebo ali organ, katerega naloga, tudi začasno, je:

   (i) preveriti in priznati terjatve, predložene v postopku v primeru insolventnosti;

   (ii) zastopati kolektivni interes upnikov;

   (iii) upravljati, v celoti ali deloma, premoženje, ki je bilo dolžniku odvzeto;

   (iv) unovčiti premoženje iz točke (iii) ali

   (v) nadzorovati upravljanje dolžnikovih poslov.

   Osebe in organi iz prvega pododstavka so navedeni v Prilogi B;

6. „sodišče“ pomeni

   (i) v točkah (b) in (c) člena 1(1), v členu 4(2), v členih 5 in 6, v členu 21(3), v točki (j) člena 24(2), v členih 36 in 39 ter v členih 61 do 77 sodni organ države članice;

   (ii) v vseh drugih členih sodni organ ali kateri koli drugi pristojni organ države članice, ki je pooblaščen za uvedbo postopkov v primeru insolventnosti, za potrditev takšne uvedbe ali za sprejemanje odločitev tekom takšnih postopkov;

([1]) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

([2]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

▼B

7. „odločba o uvedbi postopka v primeru insolventnosti“ vključuje:

   (i) odločitev katerega koli sodišča, da se uvede postopek v primeru insolventnosti ali da se potrdi uvedba takšnega postopka, in

   (ii) odločitev sodišča o imenovanju stečajnega upravitelja;

8. „čas uvedbe postopka“ pomeni čas začetka učinkovanja odločbe o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, ne glede na to, ali je odločba dokončna ali ne;

9. „država članica, v kateri se nahaja premoženje“ pomeni, v primeru:

   (i) imenskih delnic v družbah, razen tistih iz točke (ii), državo članico, na katere ozemlju ima družba, ki je delnice izdala, registrirani sedež;

   (ii) finančnih instrumentov, lastništvo katerih se izkaže z vpisom v register ali na račun, ki ga vodi posrednik ali ki se zanj vodi („nematerializirani vrednostni papirji“), državo članico, v kateri se vodi register ali račun, na katerem so vpisi;

   (iii) denarja na računih pri kreditni instituciji, državo članico, ki je navedena v mednarodni številki bančnega računa (IBAN), ali v primeru denarja na računih pri kreditni instituciji, ki nima številke IBAN, državo članico, v kateri ima kreditna institucija, pri kateri je odprt račun, osrednjo upravo, ali v primeru da je račun odprt pri podružnici, predstavništvu ali drugi poslovalnici, državo članico, v kateri se nahaja podružnica, predstavništvo ali druga poslovalnica;

   (iv) v javni register vpisanega lastništva ali upravičenja do lastnine in pravic, razen tistih iz točke (i), državo članico, ki vodi register;

   (v) evropskih patentov, državo članico, za katero se podeli evropski patent;

   (vi) avtorskih in sorodnih pravic, državo članico, na katere ozemlju ima imetnik takšnih pravic običajno prebivališče ali registrirani sedež;

   (vii) stvarnega premoženja, razen tistega iz točk (i) do (iv), državo članico, na ozemlju katere se nahaja to premoženje;

   (viii) terjatev do tretjih oseb, razen tistih v zvezi s premoženjem, navedenim v točki (iii), državo članico, na katere ozemlju ima tretja oseba, ki bi terjatve morala izpolniti, središče svojih glavnih interesov, kot je določeno v skladu s členom 3(1);

▼B

10. „poslovalnica“ pomeni kateri koli kraj poslovanja, v katerem dolžnik opravlja ali je v obdobju treh mesecev pred vložitvijo zahteve za uvedbo glavnega postopka v primeru insolventnosti, opravljal stalno gospodarsko dejavnost, ki predpostavlja udeležbo ljudi in premoženja;

11. „domač upnik“ pomeni upnika, katerega terjatve do dolžnika so nastale pri poslovanju ali v zvezi s poslovanjem poslovalnice, ki se nahaja v državi članici, ki ni država članica, v kateri se nahaja središče dolžnikovih glavnih interesov;

12. „tuj upnik“ pomeni upnika, ki ima običajno ali stalno prebivališče ali registriran sedež v državi članici, ki ni država, v kateri je bil uveden postopek, vključno z davčnimi organi in organi socialne varnosti držav članic;

13. „skupina družb“ pomeni obvladujočo družbo in vse njene odvisne družbe;

14. „obvladujoča družba“ pomeni družbo, ki nadzira, bodisi posredno ali neposredno, eno ali več odvisnih družb ter vključuje družbo, ki pripravlja konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 3

Mednarodna pristojnost

1. Sodišča države članice, na katere ozemlju je središče dolžnikovih glavnih interesov, so pristojna za uvedbo postopkov v primeru insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: glavni postopki v primeru insolventnosti). Središče glavnih interesov je kraj, v katerem dolžnik redno posluje in ki ga tretje osebe lahko preverijo.

V primeru družbe ali pravne osebe se domneva, če ni dokazano nasprotno, da je kraj registriranega sedeža središče dolžnikovih glavnih interesov. Tako se domneva le, če registrirani sedež ni bil preseljen v drugo državo članico v obdobju treh mesecev pred vložitvijo zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti.

V primeru posameznika, ki opravlja samostojno poslovno ali poklicno dejavnost, se domneva, če ni dokazano nasprotno, da je središče njegovih glavnih interesov glavni kraj njegovega poslovanja. Tako se domneva le, če glavni kraj posameznikovega poslovanja ni bil preseljen v drugo državo članico v obdobju treh mesecev pred vložitvijo zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti.

([1]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

▼B

V primeru katerega koli drugega posameznika se domneva, če ni dokazano nasprotno, da je središče njegovih glavnih interesov kraj njegovega običajnega prebivališča. Tako se domneva le, če običajno prebivališče ni bilo preseljeno v drugo državo članico v obdobju šestih mesecev pred vložitvijo zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti.

2. Kadar je središče dolžnikovih glavnih interesov na ozemlju države članice, so sodišča druge države članice pristojna za uvedbo postopkov v primeru insolventnosti proti navedenemu dolžniku le, če ima ta poslovalnico na ozemlju te druge države članice. Učinki teh postopkov so omejeni na dolžnikovo premoženje, ki se nahaja na ozemlju te druge države članice.

3. Kadar je bil postopek v primeru insolventnosti uvedeni v skladu z odstavkom 1, so vsi postopki, ki so bili uvedeni pozneje v skladu z odstavkom 2, sekundarni postopki v primeru insolventnosti.

4. Teritorialni postopki v primeru insolventnosti, navedeni v odstavku 2, se lahko uvedejo le pred uvedbo glavnega postopka v primeru insolventnosti v skladu z odstavkom 1, kadar:

(a) se postopek v primeru insolventnosti iz odstavka 1 ne more uvesti zaradi pogojev, ki jih določa pravo države članice, na katere ozemlju je središče dolžnikovih glavnih interesov, ali

(b) uvedbo teritorialnih postopkov v primeru insolventnosti zahteva:

(i) upnik, katerega terjatev izhaja ali je povezana s poslovanjem poslovalnice, ki se nahaja na ozemlju države članice, v kateri se zahteva uvedba teritorialnih postopkov, ali

(ii) javni organ, ki ima v skladu s pravom države članice, na katere ozemlju se poslovalnica nahaja, pravico, da zahteva uvedbo postopka v primeru insolventnosti.

Ko je uveden glavni postopek v primeru insolventnosti, teritorialni postopki v primeru insolventnosti postanejo sekundarni postopki v primeru insolventnosti.

Člen 4

Preizkus pristojnosti

1. Sodišče, ki odloča o zahtevi za uvedbo postopka v primeru insolventnosti, po uradni dolžnosti preveri, ali je pristojno na podlagi člena 3. V odločbi o uvedbi postopka v primeru insolventnosti se navede razloge za določitev pristojnosti sodišča, in zlasti, ali pristojnost temelji na členu 3(1) ali (2).

▼B

2. Ne glede na odstavek 1, lahko države članice, če je postopek v primeru insolventnosti uveden v skladu z nacionalnim pravom brez odločitve sodišča, stečajnemu upravitelju, imenovanemu v takšnem postopku, poverijo, naj preveri ali je država članica, v kateri se obravnava zahteva za uvedbo tega postopka, pristojna v skladu s členom 3. V tem primeru stečajni upravitelj v odločitvi o uvedbi postopka navede razloge za določitev pristojnosti, in zlasti, ali pristojnost temelji na členu 3(1) ali (2).

Člen 5

Sodna presoja odločitve o uvedbi glavnega postopka v primeru insolventnosti

1. Dolžnik ali kateri koli upnik lahko pred sodiščem izpodbija odločitev o uvedbi glavnega postopka v primeru insolventnosti na podlagi mednarodne pristojnosti.

2. Kadar tako določa nacionalno pravo, lahko odločitev o uvedbi glavnega postopka v primeru insolventnosti izpodbijajo druge stranke, ki niso navedene v odstavku 1, oziroma se odločitev lahko izpodbija na drugi podlagi, kot je pomanjkanje mednarodne pristojnosti.

Člen 6

Pristojnost za zahtevek, izhajajoč neposredno iz postopka v primeru insolventnosti in tesno povezan z njim

1. Sodišča države članice, na katere ozemlju je bil uveden postopek v primeru insolventnosti v skladu s členom 3, so pristojna za vsak zahtevek, ki izhaja neposredno iz postopka v primeru insolventnosti in je z njim tesno povezan, kot je zahtevek za izpodbijanje pravnih dejanj.

2. Kadar se zahtevek iz odstavka 1 navezuje na zahtevek v civilnih in gospodarskih zadevah zoper isto toženo stranko, lahko stečajni upravitelj oba zahtevka vloži pri sodiščih države članice, na katere ozemlju ima tožena stranka stalno prebivališče, ali, kadar je zahtevek vložen zoper več toženih strank, pri sodiščih države članice, na katere ozemlju ima katera koli od teh toženih strank stalno prebivališče, pod pogojem, da so ta sodišča pristojna na podlagi Uredbe (EU) št. 1215/2012.

Prvi pododstavek se uporablja za dolžnika, ki sam nadaljuje vodenje poslov, pod pogojem, da mu nacionalno pravo dovoljuje vlaganje zahtevkov za račun stečajne mase.

3. Za namene odstavka 2 se šteje, da se zahtevka navezujeta drug na drugega, kadar sta tako tesno povezana med seboj, da ju je primerno obravnavati in o njiju odločati skupaj, da bi se izognili nevarnosti nezdružljivih odločb, ki bi izhajale iz ločenih postopkov.

▼B

Člen 7

Pravo, ki se uporablja

1. Če ta uredba ne določa drugače, se za postopek v primeru insolventnosti in njegove učinke, uporablja pravo države članice, na katere ozemlju je bil uveden takšen postopek (v nadaljnjem besedilu: država, v kateri je bil uveden postopek).

2. Pravo države, v kateri je bil uveden postopek, določa pogoje za uvedbo, vodenje in končanje tega postopka. Zlasti določa naslednje:

(a) dolžnike, zoper katere je mogoče uvesti postopek v primeru insolventnosti;

(b) premoženje, ki je sestavni del stečajne mase, in obravnavanje premoženja, ki ga je dolžnik pridobil ali ki je bilo nanj preneseno po uvedbi postopka v primeru insolventnosti;

(c) ustrezna pooblastila dolžnika in stečajnega upravitelja;

(d) pogoje, pod katerimi je mogoče uveljavljati pobote;

(e) učinke postopka v primeru insolventnosti na trenutne pogodbe, katerih stranka je dolžnik;

(f) učinke postopka v primeru insolventnosti na postopke, ki so jih sprožili posamezni upniki, razen za pravde v teku;

(g) terjatve, ki jih je treba prijaviti zoper dolžnikovo stečajno maso, in obravnavo terjatev, nastalih po uvedbi postopka v primeru insolventnosti;

(h) pravila o prijavi, preverjanju in priznanju terjatev;

(i) pravila o razdelitvi iztržkov od unovčenja premoženja, razvrščanju terjatev ter pravicah upnikov, ki so po uvedbi postopka v primeru insolventnosti prejeli delno zadoščenje na podlagi stvarnih pravic ali prek pobota;

(j) pogoje in učinke končanja postopka v primeru insolventnosti, zlasti s poravnavo;

(k) pravice upnikov po končanju postopka v primeru insolventnosti;

(l) kdo mora nositi stroške in izdatke, nastale med postopkom v primeru insolventnosti;

(m) pravila v zvezi z ničnostjo, izpodbojnostjo ali neizvršljivostjo pravnih dejanj, ki so v škodo vseh upnikov.

▼B

Člen 8

Stvarne pravice tretjih oseb

1. Uvedba postopka v primeru insolventnosti ne vpliva na stvarne pravice upnikov ali tretjih oseb glede dolžnikovih premičnin ali nepremičnin, opredmetenega ali neopredmetenega premoženja, tako posebnega premoženja, kot tudi zbirk nedoločenega premoženja kot celote, ki se občasno spreminja, ki se ob uvedbi postopka v primeru insolventnosti nahaja na ozemlju druge države članice.

2. Pravice iz odstavka 1 pomenijo zlasti:

(a) pravico razpolagati s premoženjem ali naročiti njegovo razpolaganje ter prejeti zadoščenje iz iztržka od prodaje ali prihodka od tega premoženja, zlasti na podlagi zastavne pravice ali hipoteke;

(b) izključno pravico do poplačila terjatve, zlasti na podlagi zastavne pravice na terjatvi ali z odstopom terjatve na podlagi jamstva;

(c) pravico zahtevati premoženje in/ali zahtevati povračilo premoženja od kogar koli, ki poseduje ali uporablja premoženje v nasprotju z željami upravičenca;

(d) stvarno pravico do koristne uporabe premoženja.

3. Pravica, ki je vpisana v javni register in izvršljiva proti tretjim osebam ter na podlagi katere je mogoče pridobiti stvarno pravico v smislu odstavka 1, se šteje za stvarno pravico.

4. Odstavek 1 ne preprečuje uveljavljanja zahtevkov za ničnost, izpodbojnost ali neizvršljivost pravnih dejanj, kakor je navedeno v točki (m) člena 7(2).

Člen 9

Pobot

1. Uvedba postopka v primeru insolventnosti ne vpliva na pravico upnikov, da zahtevajo pobot svojih terjatev s terjatvami dolžnika, kadar je tak pobot dopusten po pravu, ki se uporablja za terjatev insolventnega dolžnika.

2. Odstavek 1 ne preprečuje uveljavljanja zahtevkov za ničnost, izpodbojnost ali neizvršljivost pravnih dejanj, kakor je navedeno v točki (m) člena 7(2).

Člen 10

Pridržek lastninske pravice

1. Uvedba postopka v primeru insolventnosti zoper kupca premoženja ne vpliva na pravice prodajalca, ki temeljijo na pridržku lastninske pravice, kadar se v času uvedbe postopka premoženje nahaja na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri je bil uveden postopek.

▼B

2. Uvedba postopka v primeru insolventnosti zoper prodajalca premoženja po izročitvi premoženja, ni razlog za razveljavitev ali odpoved prodaje in kupcu ne preprečuje pridobitve lastninske pravice, kadar se v času uvedbe postopka premoženje nahaja na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri je bil uveden postope.

3. Odstavka 1 in 2 ne preprečujeta uveljavljanja zahtevkov za ničnost, izpodbojnost ali neizvršljivost pravnih dejanj, kakor je navedeno v točki (m) člena 7(2).

Člen 11

Pogodbe v zvezi z nepremičninami

1. Učinke postopka v primeru insolventnosti na pogodbo, s katero se podeljuje pravica do pridobitve ali uporabe nepremičnin, ureja izključno pravo države članice, na katere ozemlju leži nepremičnina.

2. Sodišče, ki je uvedlo glavni postopek v primeru insolventnosti, je pristojno za odobritev prekinitve ali spremembe pogodb iz tega člena, kadar:

(a) pravo države članice, ki se uporablja za navedene pogodbe, zahteva, da se takšna pogodba lahko prekine ali spremeni le z odobritvijo sodišča, ki uvede postopek v primeru insolventnosti, in

(b) v tej državi članici ni bil uveden noben postopek v primeru insolventnosti.

Člen 12

Plačilni sistemi in finančni trgi

1. Brez poseganja v člen 8 učinke postopka v primeru insolventnosti na pravice in obveznosti udeležencev v plačilnem sistemu, v sistemu poravnav ali na finančnem trgu ureja izključno pravo države članice, ki se uporablja za ta sistem ali trg.

2. Odstavek 1 ne preprečuje uveljavljanja zahtevkov za ničnost, izpodbojnost ali neizvršljivost plačil ali poslov po pravu, ki se uporablja za relevantni plačilni sistem ali finančni trg.

Člen 13

Pogodbe o zaposlitvi

1. Učinke postopka v primeru insolventnosti na pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja ureja izključno pravo države članice, ki se uporablja za zadevno pogodbo o zaposlitvi.

▼B

2. Sodišča države članice, v kateri se lahko uvede sekundarni postopki v primeru insolventnosti, ohranijo pristojnost za odobritev prekinitve ali spremembe pogodb iz tega člena, tudi če v tej državi članici ni bil uveden noben postopek v primeru insolventnosti.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za organ, ki je po nacionalnem pravu pristojen za odobritev prekinitve ali spremembe pogodb iz tega člena.

Člen 14

Učinki na pravice, za katere je potrebna registracija

Učinke postopka v primeru insolventnosti na pravice dolžnika na nepremičnini, ladji ali zrakoplovu, za katere je potreben vpis v javni register, določa pravo države članice, pod katere nadzorom se vodi register.

Člen 15

Evropski patenti z enotnim učinkom in blagovne znamke Skupnosti

Za namene te uredbe se lahko evropski patent z enotnim učinkom, blagovna znamka Skupnosti ali katera koli druga podobna pravica, določena na podlagi prava Unije, vključi le v postopke, navedene v členu 3(1).

Člen 16

Škodljiva dejanja

Točka (m) člena 7(2) se ne uporablja, če oseba, ki je imela korist od dejanja, ki je v škodo vsem upnikom, dokaže, da:

(a) se za dejanje uporablja pravo države članice, ki ni država, v kateri je bil uveden postopek in

(b) pravo te države članice v zadevnem primeru ne dopušča nobenega sredstva za izpodbijanje navedenega dejanja.

Člen 17

Zaščita kupcev, ki so tretje osebe

Kadar dolžnik na podlagi dejanja, zaključenega po uvedbi postopka v primeru insolventnosti, odplačno razpolaga z:

(a) nepremičnim premoženjem,

(b) ladjo ali zrakoplovom, za katera je potrebna registracija v javni register, ali

▼B

(c) vrednostnimi papirji, nastanek katerih zahteva registracijo v javnem registru, določenem po pravu,

veljavnost navedenega dejanja ureja pravo države, na katere ozemlju se nahaja nepremično premoženje ali pod katere nadzorom se vodi register.

Člen 18

Učinki postopka v primeru insolventnosti na pravde ali arbitražne postopke v teku

Učinke postopka v primeru insolventnosti na pravdo ali arbitražni postopek v teku, ki zadeva premoženje ali pravico, ki je del stečajne mase dolžnika, ureja izključno pravo države članice, v kateri je navedena pravda v teku ali v kateri je sedež arbitražnega sodišča.

POGLAVJE II

PRIZNANJE POSTOPKA V PRIMERU INSOLVENTNOSTI

Člen 19

Načelo

1. Vsaka odločba o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, ki jo sprejme sodišče države članice, pristojno v skladu s členom 3, se prizna v vseh drugih državah članicah od trenutka, ko začne učinkovati v državi, v kateri je bil uveden postope.

Pravilo, določeno v prvem pododstavku, velja tudi, kadar zaradi razlogov na strani dolžnika uvedba postopka v primeru insolventnosti zoper tega dolžnika v drugih državah članicah ni mogoča.

2. Priznanje postopka iz člena 3(1) ne preprečuje, da sodišče v drugi državi članici uvede postopek iz člena 3(2). Slednji postopek je sekundarni postopek v primeru insolventnosti v smislu poglavja III.

Člen 20

Učinki priznanja

1. Odločba o uvedbi postopka v primeru insolventnosti iz člena 3(1) ima, brez nadaljnjih formalnosti, enake učinke v kateri koli drugi državi članici, kakor jih ima po pravu države, v kateri je bil uveden postopek, če ta uredba ne določa drugače in kolikor v tej drugi državi članici ni uveden noben postopek iz člena 3(2).

2. Učinkov postopka iz člena 3(2), ni mogoče izpodbijati v drugih državah članicah. Vse omejitve pravic upnikov, zlasti odlog ali poplačilo, učinkujejo v zvezi s premoženjem, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, samo zoper tiste upnike, ki s tem soglašajo.

▼B

Člen 21

Pooblastila stečajnega upravitelja

1. Stečajni upravitelj, ki ga je imenovalo sodišče, pristojno v skladu s členom 3(1), lahko v drugi državi članici izvršuje vsa pooblastila, ki so mu bila dana na podlagi prava države, v kateri je bil uveden postopek, kolikor v tej drugi državi članici ni bil uveden noben drug postopek v primeru insolventnosti in v drugi državi članici ni bil sprejet noben nasproten varovalni ukrep zaradi zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti v tej državi. Ob upoštevanju členov 8 in 10 lahko stečajni upravitelj zlasti odstrani dolžnikovo premoženje z ozemlja države članice, na katerem se nahaja.

2. Stečajni upravitelj, ki ga je imenovalo sodišče, pristojno v skladu s členom 3(2), lahko v kateri koli drugi državi članici sodno ali izvensodno uveljavlja, da so bile premičnine po uvedbi postopka premeščene z ozemlja države, v kateri je bil uveden postopek, na ozemlje te druge države članice. Stečajni upravitelj lahko prav tako vloži kakršen koli izpodbojni zahtevek, ki je v interesu upnikov.

3. Pri izvrševanju pooblastil stečajni upravitelj ravna v skladu s pravom države članice, na katere ozemlju namerava ukrepati, zlasti v zvezi s postopki unovčenja premoženja. Ta pooblastila ne smejo vsebovati prisilnih ukrepov, razen če jih odredi sodišče te države članice, ali pravice do odločanja o pravnih postopkih ali sporih.

Člen 22

Dokazilo o imenovanju stečajnega upravitelja

Imenovanje stečajnega upravitelja se izkaže z overjeno kopijo izvirne odločbe o njegovem imenovanju ali s kakršnim koli drugim potrdilom, ki ga izda pristojno sodišče.

Lahko se zahteva prevod v uradni jezik ali v enega izmed uradnih jezikov države članice, na katere ozemlju namerava stečajni upravitelj ukrepati. Pri tem se ne zahteva nobena overitev ali druga podobna formalnost.

Člen 23

Vračilo in vračunavanje

1. Upnik, ki po uvedbi postopka iz člena 3(1), na kakršen koli način, zlasti z izvršbo, pridobi popolno ali delno poplačilo svojih terjatev iz premoženja dolžnika, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, vrne stečajnemu upravitelju to kar je prejel, ob upoštevanju členov 8 in 10.

2. Za zagotovitev enake obravnave upnikov, upnik, ki je tekom postopka v primeru insolventnosti pridobil dividende iz naslova svoje terjatve, sodeluje pri razdelitvi v drugem postopku le, kadar so v tem drugem postopku upniki enakega položaja ali kategorije prejeli enake dividende.

▼B

Člen 24

Vzpostavitev registrov insolventnosti

1. Države članice na svojem ozemlju vzpostavijo in vodijo enega ali več registrov, v katerih se objavijo informacije o postopkih v primeru insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: registri insolventnosti). Te informacije se objavijo takoj ko je mogoče po uvedbi takšnih postopkov.

2. Informacije iz odstavka 1 se javno objavijo, ob upoštevanju pogojev, določenih v členu 27 in vključujejo naslednje (v nadaljnjem besedilu: obvezne informacije):

(a) datum uvedbe postopka v primeru insolventnosti;

(b) sodišče, ki je uvedlo postopek v primeru insolventnosti, in morebitno referenčno številko zadeve;

(c) vrsto uvedenega postopka v primeru insolventnosti, navedeno v Prilogi A, in po potrebi vsako ustrezno podvrsto takšnega postopka, uvedenega v skladu z nacionalnim pravom;

(d) navedbo, ali pristojnost za uvedbo postopka temelji na členu 3(1), 3(2) ali 3(4);

(e) če je dolžnik družba ali pravna oseba, dolžnikovo ime, registrsko številko, registrirani sedež oziroma, če je ta drugačen, poštni naslov;

(f) če je dolžnik posameznik, ne glede na to ali opravlja samostojno poslovno ali poklicno dejavnost, dolžnikovo ime, morebitno registrsko številko in poštni naslov oziroma v kolikor je naslov zaščiten, dolžnikov kraj in datum rojstva;

(g) ime, poštni naslov ali naslov e-pošte morebitnega stečajnega upravitelja, imenovanega v postopku;

(h) rok za prijavo morebitnih terjatev ali napotilo na merila za izračun tega roka;

(i) morebiti datum končanja glavnega postopka v primeru insolventnosti;

(j) sodišče, pred katerim se v skladu s členom 5 izpodbija odločitev o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, in po potrebi rok, do kdaj se to lahko stori, ali napotilo na merila za izračun tega roka.

3. Odstavek 2 državam članicam ne preprečuje, da bi v svoje nacionalne registre insolventnosti vključile dokumente ali dodatne informacije, kot je prepoved opravljanja funkcije direktorja, povezana z insolventnostjo.

▼B

4. Države članice v registre insolventnosti niso dolžne vključiti informacij iz odstavka 1 tega člena v zvezi s posamezniki, ki ne opravljajo samostojne poslovne ali poklicne dejavnosti, ali javno objaviti takšnih informacij preko sistema medsebojne povezave teh registrov, pod pogojem, da so znani tuji upniki v skladu s členom 54 obveščeni o elementih iz točke (j) odstavka 2 tega člena.

Kadar država članica uporabi možnost iz prvega pododstavka, postopki v primeru insolventnosti ne vplivajo na terjatve tujih upnikov, ki niso prejeli informacij iz prvega pododstavka.

5. Objava informacij v registrih na podlagi te uredbe nima nobenih drugih pravnih učinkov razen tistih, določenih v nacionalnem pravu in členu 55(6).

Člen 25

Medsebojno povezovanje registrov insolventnosti

1. Komisija z izvedbenimi akti vzpostavi decentraliziran sistem za medsebojno povezavo registrov insolventnosti. Ta sistem sestavljajo registri insolventnosti in evropski portal e-pravosodje, ki je osrednja javna točka elektronskega dostopa do informacij v sistemu. Sistem zagotavlja storitev iskanja v vseh uradnih jezikih institucij Unije, da se dajo na voljo obvezne informacije in vsi drugi dokumenti ali informacije vključene v registre insolventnosti, za katere se države članice odločijo, da bodo dostopni prek evropskega portala e-pravosodje.

2. V skladu s postopkom iz člena 87 Komisija do 26. junija 2019 z izvedbenimi akti sprejme:

(a) tehnične specifikacije, ki določajo način obveščanja in izmenjave informacij z elektronskimi sredstvi na podlagi opredeljenih vmesniških specifikacij za sistem medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti;

(b) tehnične ukrepe, ki zagotavljajo minimalne varnostne standarde informacijske tehnologije pri obveščanju in razširjanju informacij znotraj sistema medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti;

(c) minimalna merila za storitev iskanja, ki jo zagotavlja evropski portal e-pravosodje, na podlagi informacij iz člena 24;

(d) minimalna merila za predstavitev rezultatov takšnih iskanj na podlagi informacij iz člena 24;

▼B

(e) sredstva in tehnične pogoje za razpoložljivost storitev, ki jih zagotavlja sistem medsebojnega povezovanja, in

(f) glosar z osnovno razlago nacionalnih postopkov v primeru insolventnosti, navedenih v Prilogi A.

Člen 26

Stroški vzpostavitve in medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti

1. Vzpostavitev, vzdrževanje in prihodnji razvoj sistema medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti se financirajo iz splošnega proračuna Unije.

2. Vsaka država članica krije stroške vzpostavitve in prilagajanja svojih nacionalnih registrov insolventnosti, da se zagotovi njihova interoperabilnost z evropskim portalom e-pravosodje, ter stroške upravljanja, delovanja in vzdrževanja teh registrov. To ne posega v možnost predložitve vlog za nepovratna sredstva, namenjena podpori takšnim dejavnostim, v okviru finančnih programov Unije.

Člen 27

Pogoji dostopa do informacij prek sistema medsebojnega povezovanja

1. Države članice zagotovijo, da so obvezne informacije iz točk (a) do (j) člena 24(2) na voljo brezplačno prek sistema medsebojne povezave registrov insolventnosti.

2. Ta uredba državam članicam ne preprečuje, da bi za dostop do dokumentov ali dodatnih informacij iz člena 24(3) prek sistema medsebojne povezave registrov insolventnosti zaračunavale razumno pristojbino.

3. Države članice lahko določijo, da za dostop do obveznih informacij v zvezi s posamezniki, ki ne opravljajo samostojne poslovne ali poklicne dejavnosti, in v zvezi s posamezniki, ki opravljajo samostojno poslovno ali poklicno dejavnost, kadar postopki v primeru insolventnosti niso povezani s to dejavnostjo, poleg minimalnih meril iz točke (c) člena 25(2), veljajo še dopolnilna merila za iskanje v zvezi s tem dolžnikom.

4. Države članice lahko zahtevajo, da se dostop do informacij iz odstavka 3 omogoči pod pogojem, da se zanj vloži zahteva pri pristojnem organu. Države članice lahko določijo, da se dostop omogoči pod pogojem, da se preveri ali obstaja legitimen interes za dostop do takšnih informacij. Vložnik lahko zahtevo za dostop do informacij vloži v elektronski obliki z uporabo standardnega obrazca prek evropskega portala e-pravosodje. Kadar se zahteva legitimen interes, se vložniku

▼B

dovoli, da svojo zahtevo utemelji s predložitvijo elektronskih kopij relevantnih dokumentov. Pristojni organ vložniku odgovori v treh delovnih dneh.

Vložnik ni dolžan zagotoviti prevoda dokumentov, ki utemeljujejo njegovo zahtevo, ali nositi stroškov prevoda, ki bi jih lahko imel pristojni organ.

Člen 28

Objava v drugi državi članici

1. Stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, zahteva, da se obvestilo o odločbi o uvedbi postopka v primeru insolventnosti in po potrebi odločbi o imenovanju stečajnega upravitelja objavi v kateri koli drugi državi članici, v kateri se nahaja poslovalnica dolžnika, v skladu s postopki objavljanja, določenimi v tej državi članici. V takšni objavi se po potrebi navede imenovani stečajni upravitelj in tudi to, ali uporabljena pravila o pristojnosti temeljijo na členu 3(1) ali (2).

2. Stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, lahko zahteva, da se informacije iz odstavka 1 objavijo v kateri koli drugi državi članici, kadar meni, da je to v skladu s postopki objavljanja, določenimi v tej državi članici, potrebno.

Člen 29

Registracija v javnih registrih druge države članice

1. Kadar pravo države članice, v kateri se nahaja poslovalnica dolžnika in je ta poslovalnica vpisana v javni register te države članice, ali pravo države članice, v kateri se nahajajo nepremičnine dolžnika, zahteva, da se informacije o uvedbi postopka v primeru insolventnosti iz člena 28 objavijo v zemljiški knjigi, registru družb ali katerem koli drugem javnem registru, stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi takšno registracijo.

2. Stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, lahko zahteva takšno registracijo v kateri koli drugi državi članici, pod pogojem, da pravo države članice, v kateri se vodi register, dovoljuje takšno registracijo.

Člen 30

Stroški

Stroški objave in vpisa v register, kakor je predvideno v členih 28 in 29, štejejo kot stroški in izdatki, ki so nastali v postopku.

▼B

Člen 31

Izpolnitev obveznosti do dolžnika

1. Kadar je bila v državi članici izpolnjena obveznost v korist dolžnika, zoper katerega je bil v drugi državi članici uveden postopek v primeru insolventnosti, čeprav bi morala biti izpolnjena v korist stečajnega upravitelja v tem postopku, je oseba, ki jo je izpolnila, obveznosti oproščena, če ni vedela za uvedbo postopka.

2. Kadar je obveznost izpolnjena pred objavo, predvideno v členu 28, se za osebo, ki je obveznost izpolnila, domneva, da ni vedela za uvedbo postopka, če ni dokazano nasprotno. Kadar je obveznost izpolnjena po objavi, se za osebo, ki je obveznost izpolnila, domneva, da je vedela za uvedbo postopka, če ni dokazano nasprotno.

Člen 32

Priznavanje in izvršljivost drugih odločb

1. Odločbe sodišča, katerega odločba o uvedbi postopka se prizna v skladu s členom 19, ki zadevajo vodenje in končanje postopka v primeru insolventnosti, ter dogovori, ki jih je odobrilo to sodišče, se prav tako priznajo brez nadaljnjih formalnosti. Takšne odločbe se izvršijo v skladu s členi 39 do 44 in 47 do 57 Uredbe (EU) št. 1215/2012.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za odločbe, ki izhajajo neposredno iz postopka v primeru insolventnosti in so z njim tesno povezane, čeprav jih je sprejelo drugo sodišče.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za odločbe o varovalnih ukrepih, sprejete po vložitvi zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti ali v zvezi z njim.

2. Priznavanje in izvršitev odločb, ki niso navedene v odstavku 1 tega člena, ureja Uredba (EU) št. 1215/2012, pod pogojem, da se uporablja ta uredba.

Člen 33

Javni red

Vsaka država članica lahko zavrne priznanje postopka v primeru insolventnosti, ki je bil uveden v drugi državi članici, ali izvršitev odločbe, sprejete v okviru takega postopka, kadar bi bili učinki takega priznanja ali izvršitve očitno v nasprotju z javnim redom navedene države, zlasti z njenimi temeljnimi načeli ali ustavnimi pravicami in svoboščinami posameznikov.

▼B

POGLAVJE III

SEKUNDARNI POSTOPEK V PRIMERU INSOLVENTNOSTI

Člen 34

Uvedba postopka

Kadar sodišče države članice uvede glavni postopek v primeru insolventnosti in ga prizna druga država članica, lahko sodišče te druge druge države članice, pristojno v skladu s členom 3(2), uvede sekundarni postopek v primeru insolventnosti v skladu z določbami iz tega poglavja. Kadar se pri glavnem postopku v primeru insolventnosti zahteva, da je dolžnik insolventen, se njegove insolventnosti ne preverja ponovno v državi članici, kjer se lahko uvede sekundarni postopek v primeru insolventnosti. Učinki sekundarnega postopka v primeru insolventnosti so omejeni na dolžnikovo premoženje, ki se nahaja na ozemlju države članice, v kateri je bil ta postopek uveden.

Člen 35

Pravo, ki se uporablja

Če ta uredba ne določa drugače, je pravo, ki se uporablja v sekundarnih postopkih v primeru insolventnosti, pravo države članice, na katere ozemlju so bili uvedeni sekundarni postopki v primeru insolventnosti.

Člen 36

Pravica do zaveze v izogib sekundarnemu postopku v primeru insolventnosti

1. Da se izogne uvedbi sekundarnega postopka v primeru insolventnosti, lahko stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti da enostransko zavezo (v nadaljnjem besedilu: zaveza) v zvezi s premoženjem, ki se nahaja v državi članici, v kateri bi se lahko uvedel sekundarni postopki v primeru insolventnosti, da bo pri razdelitvi tega premoženja ali iztržka, prejetega kot rezultat njegovega unovčenja, upošteval razdelitev in prednostne pravice po nacionalnem pravu, ki bi jih imeli upniki, če bi bil sekundarni postopek v primeru insolventnosti uveden v navedeni državi članici. V zavezi se navedejo dejanske predpostavke, na katerih temelji, zlasti v zvezi z vrednostjo premoženja, ki se nahaja v zadevni državi članici, in možnostmi, ki so na voljo za unovčenje takšnega premoženja.

2. Kadar je bila dana zaveza v skladu s tem členom, je pravo, ki se uporablja za razdelitev iztržka od unovčenja premoženja iz odstavka 1, za razvrščanje terjatev upnikov in za pravice upnikov v zvezi s premoženjem iz odstavka 1, pravo države članice, v kateri bi se lahko uvedel sekundarni postopek v primeru insolventnosti. Premoženje iz odstavka 1 se določi v trenutku, v katerem je bila dana zaveza.

3. Zaveza se da v uradnem jeziku oziroma v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri bi bilo mogoče uvesti sekundarni postopek v primeru insolventnosti, ali, kadar v tej državi članici obstaja

▼B

več uradnih jezikov, uradnem jeziku oziroma enem od uradnih jezikov kraja, v katerem bi se lahko uvedel sekundarni postopek v primeru insolventnosti.

4. Zaveza se da pisno. Zanjo v državi, kjer se uvede glavni postopek v primeru insolventnosti, veljajo vse druge zahteve v zvezi z obliko in morebitne druge zahteve za odobritev glede razdelitve.

5. Zavezo odobrijo znani domači upniki. Za odobritev zaveze veljajo tudi pravila glede kvalificirane večine in glasovanja, ki se uporabljajo za sprejetje načrtov prestrukturiranja v skladu s pravom države članice, v kateri bi se lahko uvedel sekundarni postopek v primeru insolventnosti. Upnikom je omogočena udeležba pri glasovanju z uporabo sredstev za obveščanje na daljavo, če nacionalno pravo to dovoljuje. Stečajni upravitelj obvesti znane domače upnike o zavezi ter o pravilih in postopkih za njeno odobritev, pa tudi o odobritvi oziroma zavrnitvi zaveze.

6. Zaveza, ki se da in odobri v skladu s tem členom, je zavezujoča za stečajno maso. Če se uvede sekundarni postopek v primeru insolventnosti v skladu s členoma 37 in 38, stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti prenese vse premoženje, ki ga je po dani zavezi odstranil z ozemlja te države članice, oziroma, če je bilo to premoženje že unovčeno, iztržek od njega, na stečajnega upravitelja v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti.

7. Kadar stečajni upravitelj da zavezo, domače upnike o nameravani razdelitvi obvesti še pred razdelitvijo premoženja in iztržka iz odstavka 1. Če te informacije niso v skladu s pogoji zaveze ali pravom, ki se uporablja, lahko vsak domači upnik izpodbija takšno razdelitev pred sodišči v državi članici, v kateri je bil uveden glavni postopek v primeru insolventnosti z namenom, da se izvede razdelitev v skladu s pogoji zaveze in pravom, ki se uporablja. V takšnem primeru se razdelitev ne opravi, dokler sodišče ne sprejme odločitve v zvezi z izpodbijanjem.

8. Domači upniki se lahko obrnejo na sodišča države članice, v kateri je bil uveden glavni postopek v primeru insolventnosti, da bi od stečajnega upravitelja v glavnem postopku zahtevali, da sprejme vse ustrezne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s pogoji zaveze, ki so na voljo v okviru prava države, v kateri je bil uveden glavni postopek v primeru insolventnosti.

9. Domači upniki se lahko obrnejo tudi na sodišča države članice, v kateri bi bilo mogoče uvesti sekundarni postopek v primeru insolventnosti, da bi od sodišča zahtevali, naj sprejme začasne ali zaščitne ukrepe, s katerimi bi zagotovilo, da stečajni upravitelj spoštuje pogoje zaveze.

▼B

10. Stečajni upravitelj je odgovoren za morebitno škodo, povzročeno domačim upnikom, ki je rezultat njegovega nespoštovanja obveznosti in zahtev, določenih v tem členu.

11. Za namen tega člena se, če tako določa nacionalno pravo, šteje, da je organ, ki ima sedež v državi članici, kjer bi bilo mogoče uvesti sekundarni postopek v primeru insolventnosti, in ki je dolžan v skladu z Direktivo 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) zagotoviti plačilo neporavnanih terjatev delojemalcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, domači upnik.

Člen 37

Pravica zahtevati uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti

1. Uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti lahko zahteva:

(a) stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti;

(b) katera koli druga oseba ali organ, ki ima v skladu s pravom države članice, na katere ozemlju se zahteva uvedba sekundarnega postopka v primeru insolventnosti, pravico zahtevati uvedbo postopka v primeru insolventnosti.

2. Kadar zaveza postane zavezujoča v skladu s členom 36, se zahteva za uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti vloži v 30 dneh od prejema uradnega obvestila o odobritvi zaveze.

Člen 38

Odločitev o uvedbi sekundarnega postopka v primeru insolventnosti

1. Sodišče, ki odloča o zahtevi za uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti, takoj obvesti stečajnega upravitelja oziroma dolžnika, ki sam nadaljuje vodenje poslov, v glavnem postopku v primeru insolventnosti in mu da možnost, da izrazi mnenje o zahtevi.

2. Kadar stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti da zavezo v skladu s členom 36, sodišče iz odstavka 1 tega člena na zahtevo stečajnega upravitelja ne uvede sekundarnega postopka v primeru insolventnosti, če se prepriča, da zaveza ustrezno varuje splošne interese domačih upnikov.

([1]) Direktiva 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (UL L 283, 28.10.2008, str. 36).

▼B

3. Kadar se odobri začasna prekinitev posameznih postopkov izvršbe, da bi omogočili pogajanja med dolžnikom in njegovimi upniki, lahko sodišče na zahtevo stečajnega upravitelja ali dolžnika, ki sam nadaljuje vodenje poslov, uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti prekine za največ tri mesece, pod pogojem, da obstajajo ustrezni ukrepi za varovanje interesov domačih upnikov.

Sodišče iz odstavka 1 lahko odredi zaščitne ukrepe za varovanje interesov domačih upnikov, tako da od stečajnega upravitelja ali dolžnika, ki sam nadaljuje vodenje poslov, zahteva, naj ne odstrani ali odtuji premoženja, ki se nahaja v državi članici, v kateri se nahaja njegov poslovalnica, razen če se to zgodi v okviru običajnega poslovanja. Sodišče lahko odredi tudi druge ukrepe za varovanje interesov domačih upnikov med prekinitvijo, razen če to ni združljivo z nacionalnimi predpisi o civilnem postopku.

Sodišče prekinitev uvedbe sekundarnega postopka v primeru insolventnosti odpravi na lastno pobudo ali na zahtevo katerega koli upnika, če se med prekinitvijo v pogajanjih iz prvega pododstavka doseže sporazum.

Sodišče lahko prekinitev odpravi na lastno pobudo ali na zahtevo katerega koli upnika, če bi nadaljevanje prekinitve škodovalo pravicam upnika, zlasti če so pogajanja prekinjena ali je postalo jasno, da se verjetno ne bodo zaključila, ali če je stečajni upravitelj oziroma dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, kršil prepoved odtujitve premoženja ali njegove odstranitve z ozemlja države članice, v kateri se nahaja poslovalnica.

4. Na zahtevo stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti lahko sodišče iz odstavka 1 uvede eno od vrst postopkov v primeru insolventnosti, kot so navedeni v Prilogi A, ki je različne vrste od postopka, ki se je prvotno zahteval, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo te vrste postopka v skladu z nacionalnim pravom in da je ta vrsta postopka najprimernejša z vidika interesov domačih upnikov ter skladnosti med glavnim in sekundarnim postopkom v primeru insolventnosti. Uporablja se drugi stavek člena 34.

Člen 39

Sodna presoja odločitve o uvedbi sekundarnega postopka v primeru insolventnosti

Stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti lahko izpodbija odločitev o uvedbi sekundarnega postopka v primeru insolventnosti pred sodišči države članice, v kateri je bil uveden sekundarni postopek v primeru insolventnosti, z obrazložitvijo, da sodišče ni spoštovalo pogojev in zahtev iz člena 38.

▼B

Člen 40

Predplačilo stroškov in izdatkov

Kadar pravo države članice, v kateri je bila zahtevana uvedba sekundarnega postopka v primeru insolventnosti, zahteva, da dolžnikovo premoženje zadostuje za celotno ali delno pokritje stroškov in izdatkov postopka, lahko sodišče ob prejemu takšne zahteve, od vlagatelja zahteve zahteva predplačilo stroškov ali ustrezno jamstvo.

Člen 41

Sodelovanje in obveščanje med stečajnimi upravitelji

1. Stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti in stečajni upravitelj ali upravitelji v sekundarnih postopkih v primeru insolventnosti, ki zadevajo istega dolžnika, sodelujejo med seboj, v kolikor takšno sodelovanje ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo za vsakega od postopkov. Takšno sodelovanje ima lahko kakršno koli obliko, med drugim se lahko sklenejo dogovori ali protokoli.

2. Stečajni upravitelji v okviru sodelovanja iz odstavka 1:

(a) čim prej sporočijo drugim stečajnim upraviteljem vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za druge postopke, zlasti o napredku, doseženem pri prijavi in preverjanju terjatev, ter vseh ukrepih, katerih cilj je sanacija ali prestrukturiranje dolžnika ali končanje postopka, pod pogojem, da so sprejeti ustrezni ukrepi za varstvo zaupnih informacij;

(b) preučijo možnost prestrukturiranja dolžnika ter, kadar ta možnost obstaja, usklajujejo pripravo in izvajanje načrta prestrukturiranja;

(c) usklajujejo upravljanje unovčenja ali uporabo premoženja in poslov dolžnika; stečajni upravitelj v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti pravočasno omogoči stečajnemu upravitelju v glavnem postopku v primeru insolventnosti, da predloži predloge za unovčenje ali uporabo premoženja v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti.

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata takrat, ko ima v glavnem ali sekundarnem postopku v primeru insolventnosti ali v katerem koli od teritorialnih postopkov v primeru insolventnosti, ki zadevajo istega dolžnika in potekajo istočasno, dolžnik še vedno v posesti svoje premoženje.

Člen 42

Sodelovanje in obveščanje med sodišči

1. Zaradi lažjega usklajevanja glavnega, teritorialnih in sekundarnih postopkov v primeru insolventnosti v zvezi z istim dolžnikom, sodišče, ki obravnava zahtevo za uvedbo postopka v primeru insolventnosti ali ki je uvedlo takšen postopek, sodeluje s katerim koli drugim sodiščem, ki obravnavo zahtevo za uvedbo postopka v primeru insolventnosti ali ki je uvedlo takšen postopek, v kolikor takšno sodelovanje ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo za vsakega od postopkov. Kadar je

▼B

primerno, lahko sodišča v ta namen imenujejo neodvisno osebo ali organ, ki bo deloval po njihovih navodilih, pod pogojem, da to ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo za vsakega od postopkov.

2. Sodišča ali katera koli imenovana oseba ali organ iz odstavka 1, ki deluje v njihovem imenu, se lahko v okviru sodelovanja iz odstavka 1 neposredno medsebojno obveščajo ali drug drugega neposredno zaprosijo za informacije ali pomoč, pod pogojem, da se pri takšnem obveščanju upoštevajo procesne pravice strank v postopkih ter zaupnost informacij.

3. Sodelovanje iz odstavka 1 se lahko izvaja na kakršen koli način, ki je po mnenju sodišča primeren. Zlasti lahko zadeva:

(a) usklajevanje pri imenovanju stečajnih upraviteljev;

(b) obveščanje o informacijah na kakršen koli način, ki je po mnenju sodišča primeren;

(c) usklajevanje upravljanja ter nadzora dolžnikovega premoženja in poslov;

(d) usklajevanje izvajanja zaslišanj;

(e) po potrebi usklajevanje pri odobritvi protokolov.

Člen 43

Sodelovanje in obveščanje med stečajnimi upravitelji in sodišči

1. Zaradi lažjega usklajevanja glavnega, teritorialnih in sekundarnih postopkov v primeru insolventnosti, uvedenih v zvezi z istim dolžnikom:

(a) stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti sodeluje z vsemi sodišči, ki odločajo o zahtevi za uvedbo sekundarnega postopka v primeru insolventnosti ali ki so uvedla takšen postopek, in jih obvešča;

(b) stečajni upravitelj v teritorialnem ali sekundarnem postopku v primeru insolventnosti sodeluje s sodiščem, ki odloča o zahtevi za uvedbo glavnega postopka v primeru insolventnosti ali ki je takšen postopek uvedlo, in ga obvešča ter

(c) stečajni upravitelj v teritorialnem ali sekundarnem postopku v primeru insolventnosti sodeluje s sodiščem, ki odloča o zahtevi za uvedbo drugega teritorialnega ali sekundarnega postopka v primeru insolventnosti ali ki je takšen postopek uvedlo, in ga obvešča,

▼B

v kolikor takšno sodelovanje in obveščanje nista nezdružljiva s pravili, ki se uporabljajo za vsakega izmed postopkov, in ne pomenita navzkrižja interesov.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 se lahko izvaja na kakršen koli primeren način, kot so na primer tisti iz člena 42(3).

Člen 44

Stroški sodelovanja in obveščanja

Zahteve, določene v členih 42 in 43, ne vodijo do tega, da si sodišča medsebojno zaračunavajo stroške sodelovanja in obveščanja.

Člen 45

Izvrševanje pravic upnikov

1. Vsak upnik lahko prijavi terjatev v glavnem postopku v primeru insolventnosti in v katerem koli sekundarnem postopku v primeru insolventnosti.

2. Stečajni upravitelji v glavnih postopkih in v katerem koli sekundarnem postopku v primeru insolventnosti prijavijo terjatve drugih postopkov, ki so že bile prijavljene v postopkih, za katere so bili stečajni upravitelji imenovani, pod pogojem, da je s tem zadoščeno interesom upnikov v slednjih postopkih, s pridržkom pravice upnikov, da nasprotujejo takšni prijavi ali da umaknejo prijave svojih terjatev, kadar tako predvideva pravo, ki se uporablja.

3. Stečajni upravitelj v glavnem ali sekundarnem postopku v primeru insolventnosti je upravičen, da sodeluje v drugem postopku kot upnik, zlasti z udeležbo na skupščini upnikov.

Člen 46

Prekinitev postopka unovčenja premoženja

1. Sodišče, ki je uvedlo sekundarni postopek v primeru insolventnosti, delno ali v celoti prekine postopek unovčenja premoženja po prejemu zahteve stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti. V tem primeru lahko od stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti zahteva sprejetje kakršnih koli primernih ukrepov za zavarovanje interesov upnikov v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti in posameznih kategorij upnikov. Taka zahteva stečajnega upravitelja se lahko zavrne le, če prekinitev očitno ni v interesu upnikov v glavnem postopku v primeru insolventnosti. Taka prekinitev postopka unovčenja premoženja se lahko odredi za največ tri mesece. Lahko se podaljša ali obnovi za enako obdobje.

2. Sodišče iz odstavka 1 konča prekinitev postopka unovčenja premoženja:

(a) na zahtevo stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti;

▼B

(b) po uradni dolžnosti, na zahtevo upnika ali na zahtevo stečajnega upravitelja v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti, če se zdi, da navedeni ukrep ni več upravičen, zlasti glede na interese upnikov v glavnem ali sekundarnem postopku v primeru insolventnosti.

Člen 47

Pooblastilo stečajnega upravitelja, da predlaga načrte prestrukturiranja

1. Kadar pravo države članice, v kateri je bil uveden sekundarni postopek v primeru insolventnosti, omogoča, da se tak postopek zaključi brez likvidacije z načrtom prestrukturiranja, poravnavo ali primerljivim ukrepom, je stečajni upravitelj v glavnem postopku v primeru insolventnosti pooblaščen, da takšen ukrep predlaga v skladu s postopkom te države članice.

2. Kakršna koli omejitev pravic upnikov, ki izhaja iz ukrepa v odstavku 1 in predlaganega v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti, kot je odložitev plačil ali poravnava dolga, ne vpliva na dolžnikovo premoženje, ki ga navedeni postopki ne zajemajo, brez soglasja vseh zainteresiranih upnikov.

Člen 48

Posledice končanja postopka v primeru insolventnosti

1. Brez poseganja v člen 49 končanje postopka v primeru insolventnosti ne preprečuje nadaljevanja drugih postopkov v primeru insolventnosti v zvezi z istim dolžnikom, ki v tistem trenutku še potekajo.

2. Kadar bi postopek v primeru insolventnosti v zvezi s pravno osebo ali družbo v državi članici registriranega sedeža te osebe ali družbe privedel do prenehanja obstoja pravne osebe ali družbe, ta pravna oseba ali družba ne preneha obstajati, dokler niso končani vsi drugi postopki v primeru insolventnosti v zvezi z istim dolžnikom ali stečajni upravitelj oziroma upravitelji v teh postopkih ne dajo soglasja za prenehanje obstoja.

Člen 49

Preostalo premoženje v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti

Če je z unovčenjem premoženja v sekundarnem postopku v primeru insolventnosti mogoče poravnati vse terjatve, pripoznane v tem postopku, stečajni upravitelj, ki je bil imenovan v tem postopku, nemudoma prenese vse preostalo premoženje na stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti.

Člen 50

Naknadna uvedba glavnega postopka v primeru insolventnosti

Kadar je postopek iz člena 3(1) uveden potem, ko je bil v drugi državi članici uveden postopek iz člena 3(2), se uporabljajo členi 41, 45, 46, 47 in 49 za najprej uvedeni postopek, kolikor to dovoljuje potek takega postopka.

▼B

Člen 51

Preoblikovanje sekundarnega postopka v primeru insolventnosti

1. Na zahtevo stečajnega upravitelja v glavnem postopku v primeru insolventnosti lahko sodišče države članice, v kateri je bil uveden sekundarni postopek v primeru insolventnosti, odredi preoblikovanje sekundarnega postopka v primeru insolventnosti v drugo vrsto postopka v primeru insolventnosti, navedenega v Prilogi A, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo postopka te vrste v skladu z nacionalnim pravom in je postopek te vrste najprimernejši z vidika interesov domačih upnikov ter skladnosti med glavnim in sekundarnimi postopki v primeru insolventnosti.

2. Pri odločanju o zahtevi iz odstavka 1, lahko sodišče za informacije zaprosi stečajne upravitelje, ki sodelujejo v obeh vrstah postopkov.

Člen 52

Varovalni ukrepi

Kadar sodišče države članice, pristojno po členu 3(1), imenuje začasnega upravitelja, da bi zagotovilo varovanje dolžnikovega premoženja, je navedeni začasni upravitelj pooblaščen, da za zavarovanje in ohranitev kakršnega koli premoženja dolžnika, ki se nahaja v drugi državi članici, zahteva kakršne koli ukrepe, ki so predvideni po pravu navedene države članice za čas od vložitve zahteve za uvedbo postopka v primeru insolventnosti do izdaje odločbe o uvedbi postopka.

POGLAVJE IV

OBVEŠČANJE UPNIKOV IN PRIJAVA NJIHOVIH TERJATEV

Člen 53

Pravica do prijave terjatve

Vsak tuji upnik lahko prijavi terjatve v postopku v primeru insolventnosti s katerimi koli sredstvi obveščanja, ki so sprejemljiva na podlagi prava države, v kateri se postopek uvede. Zastopanost prek odvetnika ali drugega pravnega strokovnjaka le zaradi prijave terjatev ni obvezna.

Člen 54

Dolžnost obveščanja upnikov

1. Takoj po uvedbi postopka v primeru insolventnosti v državi članici pristojno sodišče navedene države ali stečajni upravitelj, ki ga je imenovalo to sodišče, nemudoma obvesti znane tuje upnike.

2. Informacije iz odstavka 1, ki so bile poslane s posameznim obvestilom, vsebujejo zlasti roke, kazni v zvezi z zamudo teh rokov, organ, ki je pristojen za sprejemanje prijav terjatev in vse druge določene ukrepe. Tako obvestilo lahko tudi navaja, ali morajo upniki, katerih

▼B

terjatve so prednostne ali zavarovane s stvarmi, prijaviti svoje terjatve. Obvestilo vsebuje tudi kopijo standardnega obrazca za prijavo terjatev iz člena 55 ali informacije o tem, kje je ta obrazec na voljo.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena se zagotovijo z uporabo standardnega obrazca, ki je pripravljen v skladu s členom 88. Obrazec z naslovom „Obvestilo o postopku v primeru insolventnosti“ se objavi na evropskem portalu e-pravosodje v vseh uradnih jezikih institucij Unije. Pošlje se v uradnem jeziku države, kjer je bil uveden postopek, oziroma, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov kraja, kjer je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, ali v drugem jeziku, ki je sprejemljiv za to državo, v skladu s členom 55(5), če se domneva, da ga tuji upniki lažje razumejo.

4. V postopku v primeru insolventnosti, ki se nanaša na posameznika, ki ne opravlja poslovne ali poklicne dejavnosti, uporaba standardnega obrazca iz tega člena ni obvezna, če se od upnikov ne zahteva, da prijavijo svoje terjatve, da bi se njihove terjatve upoštevale v postopku.

Člen 55

Postopek za prijavo terjatev

1. Kateri koli tuji upnik lahko prijavi terjatev tako, da uporabi standardni obrazec za prijavo terjatve, ki se pripravi v skladu s členom 88. Naslov obrazca v vseh uradnih jezikih institucij Unije je „Prijava terjatev“.

2. Standardni obrazec za prijavo terjatev iz odstavka 1 vsebuje naslednje informacije:

(a) ime, poštni naslov, morebitni elektronski naslov, morebitno enotno matično številko občana in bančne podatke tujega upnika iz odstavka 1;

(b) znesek terjatve z navedbo glavnice in morebitnih obresti ter datum, ko je terjatev nastala, pa tudi datum, na katerega je zapadla, če je ta drugačen;

(c) če se terjajo obresti, obrestno mero in informacijo o tem, ali so obresti pravne ali pogodbene narave, ter obdobje, za katero se zahtevajo obresti in kapitalizirani znesek obresti;

(d) če se terja povračilo stroškov, nastalih pri uveljavljanju terjatve pred uvedbo postopka, znesek in podrobnosti teh stroškov;

(e) vrsto terjatve;

▼B

(f) navedbo, ali se zahteva status prednostnega upnika in podlago za takšen zahtevek;

(g) navedbo, ali je s terjatvijo povezano stvarno zavarovanje oziroma pridržek lastninske pravice, in v tem primeru navedbo, katero premoženje je predmet pravic iz zavarovanja, ki ga uveljavlja, datum odobritve zavarovanja in kraj njegove registracije ter njegovo registrsko številko ter

(h) navedbo, ali se zahteva pobot, in v tem primeru zneske medsebojnih terjatev, ki obstajajo na dan, ko je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, datum, ko so te nastale, in neto znesek zahtevanega pobota.

Standardnemu obrazcu za prijavo terjatev se priložijo kopije vsakršnih dokazil.

3. Na standardnem obrazcu za prijavo terjatve je navedeno, da zagotavljanje informacij o bančnem računu in enotni matični številki upnika iz točke (a) odstavka 2 ni obvezno.

4. Ko upnik prijavi svojo terjatev drugače kot s standardnim obrazcem iz odstavka 1, njegova prijava terjatve vsebuje podatke iz odstavka 2.

5. Terjatev se lahko prijavi v katerem koli uradnem jeziku institucij Unije. Sodišče, stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, lahko od upnika zahteva, da zagotovi prevod v uradni jezik države, kjer je bil uveden postopek, oziroma, če v tej državi članici obstaja več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov kraja, kjer je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, oziroma v drugem jeziku, ki je sprejemljiv za to državo članico. Vsaka država članica navede, ali za namen prijave terjatev poleg lastnega jezika sprejme še kakšen drug uradni jezik v institucij Unije.

6. Terjatve se prijavijo v roku, ki je določen v skladu s pravom države, kjer je bil uveden postopek. V primeru tujega upnika je navedeni rok najmanj 30 dni po objavi uvedbe postopka v primeru insolventnosti v registru insolventnosti države, kjer je bil uveden postopek. Če država članica uporabi člen 24(4), je navedeni rok najmanj 30 dni za tem, ko upnik prejme obvestilo iz člena 54.

7. Kadar ima sodišče, stečajni upravitelj ali dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov, pomisleke v zvezi s terjatvijo, prijavljeno v skladu s tem členom, upniku zagotovi možnost, da predloži dodatna dokazila o obstoju in znesku terjatve.

▼B

POGLAVJE V

POSTOPKI V PRIMERU INSOLVENTNOSTI ČLANOV SKUPINE DRUŽB

ODDELEK 1

Sodelovanje in obveščanje

Člen 56

Sodelovanje in obveščanje med stečajnimi upravitelji

1. Kadar postopki v primeru insolventnosti zadevajo dva ali več članov skupine družb, stečajni upravitelj, imenovan v postopku v zvezi s članom skupine, sodeluje z vsemi stečajnimi upravitelji, imenovanimi v postopkih v zvezi z drugim članom iste skupine, v kolikor je takšno sodelovanje primerno za spodbujanje učinkovitega vodenja teh postopkov, kolikor to ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo v zvezi s takšnimi postopki, in ne pomeni nasprotja interesov. To sodelovanje ima lahko kakršno koli obliko, med drugim se lahko sklenejo tudi dogovori ali protokoli.

2. Stečajni upravitelji pri izvajanju sodelovanja iz odstavka 1:

(a) drug drugemu čim prej sporočijo vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za druge postopke, pod pogojem, da so sprejeti ustrezni ukrepi za varstvo zaupnih informacij;

(b) preučijo, ali obstajajo možnosti za usklajevanje upravljanja in nadzora poslov članov skupine, v zvezi s katerimi so uvedeni postopki v primeru insolventnosti, in če te obstajajo, usklajujejo takšno upravljanje in nadzor;

(c) preučijo, ali obstajajo možnosti za prestrukturiranje članov skupine, v zvezi s katerimi so uvedeni postopki v primeru insolventnosti, in se, če te obstajajo, usklajujejo glede predloga in pogajanj o usklajenem načrtu prestrukturiranja.

Za namene točk (b) in (c) se vsi ali nekateri stečajni upravitelji iz odstavka 1 lahko dogovorijo, da bodo podelili dodatna pooblastila stečajnemu upravitelju, imenovanemu v enem od postopkov, kadar je takšen sporazum dovoljen v okviru pravil, ki veljajo za vsakega od postopkov. Lahko se tudi dogovorijo, da si med seboj razdelijo določene naloge, kadar je takšna razdelitev nalog dovoljena na podlagi pravil, ki veljajo za vsakega od postopkov.

Člen 57

Sodelovanje in obveščanje med sodišči

1. Kadar postopek v primeru insolventnosti zadeva dva ali več članov skupine družb, sodišče, ki je tak postopek uvedlo, sodeluje z vsemi drugimi sodišči, ki odločajo o zahtevi za uvedbo postopkav v zvezi z drugim članom iste skupine ali ki so uvedla tak postopek, v

▼B

kolikor je takšno sodelovanje primerno za spodbujanje učinkovitega vodenja postopkov, ni nezdružljivo s pravili, ki se zanje uporabljajo, in ne pomeni nikakršnega nasprotja interesov. Kadar je ustrezno, lahko sodišča v ta namen imenujejo neodvisno osebo ali organ za ukrepanje po njihovih navodilih, pod pogojem, da to ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo zanje.

2. Sodišča ali katera koli imenovana oseba ali organ iz odstavka 1, ki deluje v njihovem imenu, se lahko v okviru sodelovanja iz odstavka 1 neposredno medsebojno obveščajo ali drug drugega neposredno zaprosijo za informacije ali pomoč, pod pogojem, da se pri takšnem obveščanju upoštevajo procesne pravice strank v postopkih ter zaupnost informacij.

3. Sodelovanje iz odstavka 1 se lahko izvaja na kakršen koli način, ki je po mnenju sodišča primeren. Zlasti lahko zadeva:

(a) usklajevanje pri imenovanju stečajnih upraviteljev;

(b) sporočanje o informacijah na kakršen koli način, ki je primeren po mnenju sodišča;

(c) usklajevanje upravljanja ter nadzora premoženja in poslov članov skupine;

(d) usklajevanje izvajanja zaslišanj;

(e) po potrebi usklajevanje pri odobritvi protokolov.

Člen 58

Sodelovanje in obveščanje med stečajnimi upravitelji in sodišči

Stečajni upravitelj, imenovan v postopku v primeru insolventnosti v zvezi s članom skupine družb:

(a) sodeluje in obvešča vsako sodišče, ki obravnava zahtevo za uvedbo postopka v zvezi z drugim članom iste skupine družb ali ki je uvedlo tak postopek, ter

(b) lahko od navedenega sodišča zahteva informacije o postopku v zvezi z drugim članom skupine ali zahteva pomoč v zvezi s postopkom, za katerega je imenovan,

v kolikor sta takšno sodelovanje in obveščanje primerna za spodbujanje učinkovitega upravljanja postopkov, ne pomenita nasprotja interesov ter nista nezdružljiva s pravili, ki veljajo zanju.

▼B

Člen 59

Stroški sodelovanja in obveščanja v postopkih v zvezi s člani skupine družb

Stroški sodelovanja in obveščanja iz členov 56 do 60, ki jih ima stečajni upravitelj ali sodišče, se štejejo kot stroški in izdatki, ki so nastali v zadevnih postopkih.

Člen 60

Pristojnosti stečajnega upravitelja v postopkih v zvezi s člani skupine družb

1. Stečajni upravitelj, imenovan v postopku v primeru insolventnosti, uvedenem v zvezi s članom skupine družb, lahko, v kolikor je to primerno za spodbujanje učinkovitega vodenja postopkov:

(a) izrazi mnenje v katerem koli postopku, uvedenem v zvezi s katerim koli drugim članom iste skupine;

(b) zahteva prekinitev katerega koli ukrepa v zvezi z unovčenjem premoženja v postopku, uvedenem v zvezi s katerim koli drugim članom iste skupine, pod pogojem, da:

(i) je v skladu s točko (c) člena 56(2) predlagan načrt prestrukturiranja za vse ali nekatere člane skupine, v zvezi s katerimi je uveden postopek v primeru insolventnosti, in ima ta načrt razumne možnosti za uspeh;

(ii) je takšna prekinitev potrebna za zagotovitev ustreznega izvajanja načrta prestrukturiranja;

(iii) bi bil načrt prestrukturiranja v korist upnikov v postopku, za katerega se zahteva prekinitev, ter

(iv) niti postopek v primeru insolventnosti, za katerega je bil imenovan stečajni upravitelj iz odstavka 1 tega člena, niti postopek, za katerega se zahteva prekinitev, ni predmet usklajevanja na podlagi oddelka 2 tega poglavja;

(c) zaprosi za uvedbo postopka za usklajevanje skupine v skladu s členom 61.

2. Sodišče, ki je uvedlo postopek iz točke (b) odstavka 1, v celoti ali delno prekine vsak ukrep v zvezi z unovčenjem premoženja v postopku, če se prepriča, da so izpolnjeni pogoji iz točke (b) odstavka 1.

Preden odredi prekinitev, sodišče zasliši stečajnega upravitelja, imenovanega v postopku, za katerega se zahteva prekinitev. Takšna prekinitev se lahko odredi za obdobje, ki ni daljše od treh mesecev ter je po mnenju sodišča primerno in v skladu s pravili, ki veljajo za postopek.

▼B

Sodišče, ki odredi prekinitev, lahko zahteva, da stečajni upravitelj iz odstavka 1 sprejme vse primerne ukrepe, ki so na voljo v okviru nacionalnega prava, za zavarovanje interesov upnikov v postopku.

Sodišče lahko podaljša trajanje prekinitve za dodatno obdobje ali obdobja, ki so po njegovem mnenju primerna in v skladu s pravili, ki se uporabljajo za postopek, pod pogojem, da so še naprej izpolnjeni pogoji iz točk (b)(ii) do (iv) odstavka 1 in če skupno trajanje prekinitve (začetno obdobje skupaj z morebitnimi podaljšanji) ni daljše od šestih mesecev.

ODDELEK 2

Usklajevanje

Pododdelek 1

Postopek

Člen 61

Zahteva za uvedbo postopka za usklajevanje skupine

1. Postopek za usklajevanje skupine lahko stečajni upravitelj, imenovan v postopku v primeru insolventnosti, uvedenem v zvezi s članom skupine, zahteva pred katerim koli sodiščem, ki je pristojno za postopke v primeru insolventnosti člana skupine.

2. Zahteva iz odstavka 1 se vloži v skladu s pogoji, določenimi v skladu s pravom, ki se uporablja za postopek, v katere je bil imenovan stečajni upravitelj.

3. Zahtevi iz odstavka 1 se priložijo:

(a) predlog osebe, ki naj se imenuje za usklajevalca skupine (v nadaljnjem besedilu: usklajevalec), podatki o njeni upravičenosti v skladu s členom 71, podatki o njeni usposobljenosti in njeno pisno soglasje, da bo delovala kot usklajevalec;

(b) načrt predlaganega usklajevanja skupine in zlasti razlogi, zakaj so pogoji iz člena 63(1) izpolnjeni;

(c) seznam stečajnih upraviteljev, imenovanih v zvezi s člani skupine, ter po potrebi sodišč in pristojnih organov, vključenih v postopke v primeru insolventnosti v zvezi s člani skupine;

(d) opis ocenjenih stroškov predlaganega usklajevanja skupine in ocena deleža teh stroškov, ki ga plača posamezni član skupine.

▼B

Člen 62

Prednostno pravilo

Brez poseganja v člen 66 v primeru, ko se zahteva za uvedbo postopka za usklajevanje skupine vloži pred sodišči različnih držav članic, katero koli sodišče, ki ni sodišče, ki mu je bila zahteva najprej predložna, zavrne sodno pristojnost v korist tega sodišča.

Člen 63

Uradno obvestilo sodišča, ki odloča o zahtevi

1. Sodišče, ki odloča o zahtevi za uvedbo postopka za usklajevanje skupine, o takšni zahtevi in o predlaganem usklajevalcu, takoj ko je to mogoče uradno obvesti stečajne upravitelje, imenovane v zvezi s člani skupine, kot so navedeni v zahtevi iz točke (c) člena 61(3), če se prepriča, da:

(a) je uvedba takšnega postopka primerna za spodbujanje učinkovitega vodenja postopkov v primeru insolventnosti v zvezi z različnimi člani skupine;

(b) je verjetno, da noben upnik katerega od članov skupine, za katerega se pričakuje, da naj bi sodeloval v postopku, ne bo finančno oškodovan zaradi vključitve tega člana v takšen postopek, ter

(c) predlagani usklajevalec izpolnjuje zahteve iz člena 71.

2. V uradnem obvestilu iz odstavka 1 tega člena se navedejo elementi iz točk (a) do (d) člena 61(3).

3. Uradno obvestilo iz odstavka 1 se pošlje po priporočeni pošti s potrdilom o prejemu.

4. Sodišče, ki odloča o zahtevi, vpletenim stečajnim upraviteljem omogoči, da izrazijo svoje mnenje.

Člen 64

Ugovori stečajnih upraviteljev

1. Stečajni upravitelj, imenovan v zvezi s katerim koli članom skupine, lahko ugovarja:

(a) vključitvi postopka v zvezi z insolventnostjo, v zvezi s katerim je bil imenovan, v okvir postopka za usklajevanje skupine ali

(b) osebi, predlagani za usklajevalca.

▼B

2. Stečajni upravitelj iz odstavka 1 tega člena ugovore iz odstavka 1 tega člena predloži sodišču iz člena 63 v 30 dneh po prejemu uradnega obvestila o zahtevi za uvedbo postopka za usklajevanje skupine.

Ugovor se lahko vloži na standardnem obrazcu, ki se pripravi v skladu s členom 88.

3. Stečajni upravitelj pred sprejetjem odločitve o tem, ali bo sodeloval pri usklajevanju v skladu s točko (a) odstavka 1 ali ne, pridobi morebitno odobritev, ki se lahko zahteva po pravu države, ki je uvedla postopek, v zvezi s katerimi je bil imenovan.

Člen 65

Posledice ugovora vključitvi v usklajevanje skupine

1. Kadar stečajni upravitelj ugovarja vključitvi postopka, v zvezi s katerim je bil imenovan, v postopek za usklajevanje skupine, se ta postopek ne vključi v postopek za usklajevanje skupine.

2. Pooblastila sodišča iz člena 68 ali usklajevalca, ki izhajajo iz tega postopka, ne vplivajo na zadevnega člana in mu ne povzročajo stroškov.

Člen 66

Izbira sodišča za postopek za usklajevanje skupine

1. Kadar vsaj dve tretjini vseh stečajnih upraviteljev, imenovanih v postopkih v primeru insolventnosti v zvezi s člani skupine, soglaša, da je sodišče druge države članice, ki je pristojno, najustreznejše sodišče za uvedbo postopka za usklajevanje skupine, ima to sodišče izključno pristojnost.

2. Sodišče se izbere na podlagi skupnega dogovora, ki je v pisni obliki ali potrjen v pisni obliki. Izbere se lahko do trenutka, ko se uvedejo postopek za usklajevanje skupine v skladu s členom 68.

3. Vsako sodišče, ki ni sodišče, ki se določi v skladu z odstavkom 1, se izreče za nepristojno v korist tega sodišča.

4. Zahteva za uvedbo postopka za usklajevanje skupine se predloži sodišču, določenemu v skladu s členom 61.

Člen 67

Posledice ugovora predlaganemu usklajevalcu

Kadar osebi, predlagani za usklajevalca, ugovarja stečajni upravitelj, ki hkrati ne ugovarja vključitvi člana, za katerega je bil imenovan, v postopek za usklajevanje skupine, se lahko sodišče odloči, da ne imenuje te osebe, in pozove stečajnega upravitelja, ki nasprotuje tej osebi, naj predloži novo zahtevo v skladu s členom 61(3).

▼B

Člen 68

Odločitev o uvedbi postopka za usklajevanje skupine

1. Sodišče lahko po preteku obdobja iz člena 64(2) uvede postopek za usklajevanje skupine, kadar se prepriča, da so izpolnjeni pogoji iz člena 63(1). V tem primeru sodišče:

(a) imenuje usklajevalca;

(b) določi načrt usklajevanja ter

(c) sprejme odločitev glede ocene stroškov in deleža, ki ga plačajo člani skupine.

2. Udeležene stečajne upravitelje in usklajevalca se obvesti o odločitvi glede uvedbe postopka za usklajevanje skupine.

Člen 69

Naknadna zahteva stečajnih upraviteljev za vključitev

1. V skladu s svojim nacionalnim pravom lahko vsak stečajni upravitelj, po odločitvi sodišča iz člena 68, zahteva vključitev postopka, za katerega je bil imenovan, kadar:

(a) je bil podan ugovor zoper vključitev postopka v primeru insolventnosti v okvir postopka za usklajevanje skupine ali

(b) je bil postopek v primeru insolventnosti v zvezi s članom skupine uveden po tem, ko je sodišče uvedlo postopek za usklajevanje skupine.

2. Brez poseganja v odstavek 4 lahko usklajevalec po posvetovanju z udeleženimi stečajnimi upravitelji ugodi takšni zahtevi, kadar:

(a) se ob upoštevanju faze, v kateri je postopek za usklajevanje skupine v času zahteve, prepriča, da so izpolnjena merila iz točk (a) in (b) člena 63(1), ali

(b) se vsi udeleženi stečajni upravitelji strinjajo, ob upoštevanju pogojev njihovega nacionalnega prava.

3. Usklajevalec o svoji odločitvi v skladu z odstavkom 2 in razlogih, na katerih ta temelji, obvesti sodišče in udeležene stečajne upravitelje.

4. Vsak udeleženi stečajni upravitelj ali vsak stečajni upravitelj, katerega zahteva za vključitev v postopek za usklajevanje skupine je bila zavrnjena, lahko ugovarja odločitvi iz odstavka 2 v skladu s postopkom, določenim na podlagi prava države članice, v kateri je bil uveden postopek za usklajevanje skupine.

▼B

Člen 70

Priporočila in načrt za usklajevanje skupine

1. Pri vodenju postopkov v primeru insolventnosti stečajni upravitelji upoštevajo priporočila usklajevalca in vsebino načrta za usklajevanje skupine iz člena 72(1).

2. Stečajni upravitelj ni dolžan v celoti ali delno upoštevati priporočil usklajevalca ali načrta za usklajevanje skupine.

Če ne upošteva priporočil usklajevalca ali načrta za usklajevanje skupine, obvesti osebe ali organe, ki jim mora poročati v skladu z nacionalnim pravom in usklajevalca o razlogih za neupoštevanje.

Pododdelek 2

Splošne določbe

Člen 71

Usklajevalec

1. Usklajevalec je oseba, ki lahko v skladu s pravom države članice deluje kot stečajni upravitelj.

2. Usklajevalec ni eden od stečajnih upraviteljev, imenovanih, da delujejo za katerega koli člana skupine, in nima nasprotnih interesov glede članov skupine, njihovih upnikov in stečajnih upraviteljev, imenovanih za katerega koli člana skupine.

Člen 72

Naloge in pravice usklajevalca

1. Usklajevalec:

(a) opredeli in pripravlja priporočila za usklajeno vodenje postopkov v primeru insolventnosti;

(b) predlaga načrt za usklajevanje skupine, v katerem opredeli, opiše in priporoči celovit sklop ustreznih ukrepov za celostni pristop k reševanju insolventnosti članov skupine. Načrt lahko vsebuje zlasti predloge o:

(i) ukrepih, ki jih je treba sprejeti za ponovno vzpostavitev gospodarske uspešnosti in finančne trdnosti skupine ali dela skupine;

(ii) reševanju sporov znotraj skupine, kar zadeva posle znotraj skupine in zahtevke za izpodbijanje pravnih dejanj;

▼B

(iii) dogovorih med stečajnimi upravitelji insolventnih članov skupine.

2. Usklajevalec lahko tudi:

(a) izrazi svoje mnenje in sodeluje, zlasti z udeležbo na sestankih upnikov, v vseh postopkih, uvedenih v zvezi z drugimi člani iste skupine;

(b) posreduje v vseh sporih med dvema ali več stečajnimi upravitelji članov skupine;

(c) predstavi in obrazloži svoj načrt za usklajevanje skupine osebam ali organom, ki jim mora poročati v skladu z nacionalnim pravom;

(d) od katerega koli stečajnega upravitelja v zvezi s katerim koli članom skupine zahteva informacije, ki so ali bi lahko bile koristne za opredelitev in pripravo strategij in ukrepov za uskladitev postopkov, ter

(e) zahteva največ šestmesečno prekinitev postopka, uvedenega v zvezi s katerim koli članom skupine, pod pogojem, da je takšna prekinitev potrebna zaradi zagotovitve ustreznega izvajanja načrta in bi koristila upnikom v postopku, za katere se prekinitev zahteva, ali pa zahteva odpravo kakršne koli veljavne prekinitve. Takšna zahteva se predloži sodišču, ki je uvedlo postopek, za katerega se zahteva prekinitev.

3. Načrt iz točke (b) odstavka 1 ne vključuje priporočil glede kakršne koli konsolidacije postopkov ali stečajnih mas.

4. Naloge in pravice usklajevalca, kot so opredeljene v tem členu, se ne nanašajo na nobenega člana skupine, ki ne sodeluje v postopku za usklajevanje skupine.

5. Usklajevalec opravlja svoje naloge nepristransko in s potrebno skrbnostjo.

6. Kadar usklajevalec oceni, da se bodo zaradi izvajanja njegovih nalog znatno povečali stroški v primerjavi z oceno stroškov iz točke (d) člena 61(3), in v vsakem primeru, ko stroški za 10 % presežejo ocenjene stroške, usklajevalec:

(a) nemudoma obvesti udeležene stečajne upravitelje in

(b) zaprosi za odobritev sodišča, ki je uvedlo postopek za usklajevanje skupine.

▼B

Člen 73

Jeziki

1. Usklajevalec komunicira s stečajnim upraviteljem udeleženega člana skupine v jeziku, dogovorjenem s stečajnim upraviteljem, ali, če dogovora ni, v uradnem jeziku oziroma enem od uradnih jezikov institucij Unije in sodišča, ki je uvedlo postopek v zvezi z navedenim članom skupine.

2. Usklajevalec obvešča sodišče v uradnem jeziku, ki je v uporabi pri tem sodišču.

Člen 74

Sodelovanje med stečajnimi upravitelji in usklajevalcem

1. Stečajni upravitelji, imenovani za člane skupine, in usklajevalec sodelujejo med seboj, v kolikor takšno sodelovanje ni nezdružljivo s pravili, ki se uporabljajo za zadevne postopke.

2. Stečajni upravitelji zlasti sporočijo vse informacije, ki so pomembne za usklajevalca zaradi opravljanja njegovih nalog.

Člen 75

Preklic imenovanja usklajevalca

Sodišče prekliče imenovanje usklajevalca na lastno pobudo ali na zahtevo stečajnega upravitelja udeleženega člana skupine, kadar:

(a) usklajevalec deluje v škodo upnikov udeleženega člana skupine ali

(b) usklajevalec ne izpolnjuje svojih obveznosti iz tega poglavja.

Člen 76

Dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov

Določbe, ki se na podlagi tega poglavja uporabljajo za stečajne upravitelje, se, kadar je to primerno, uporabljajo tudi za dolžnika, ki sam nadaljuje vodenje poslov.

Člen 77

Stroški in porazdelitev

1. Prejemki usklajevalca so ustrezni in sorazmerni z nalogami, ki jih opravlja, ter odražajo razumne stroške.

2. Ko usklajevalec opravi svoje naloge, pripravi dokončni obračun stroškov in določi delež, ki ga plača vsak član, ter ta obračun predloži vsem udeleženim stečajnim upraviteljem in sodišču, ki je uvedlo postopek za usklajevanje.

▼B

3. Če stečajni upravitelji v 30 dneh od prejema obračuna iz odstavka 2 ne vložijo ugovora, se šteje, da so stroški in deleži, ki jih plačajo posamezni člani, dogovorjeni. Obračun se predloži v potrditev sodišču, ki je uvedlo postopek za usklajevanje.

4. V primeru ugovora sodišče, ki je uvedlo postopek za usklajevanje skupine, na podlagi prošnje usklajevalca ali katerega koli udeleženega stečajnega upravitelja odloča o stroških in deležih, ki jih plačajo posamezni člani, v skladu z merili iz odstavka 1 tega člena in ob upoštevanju ocene stroškov iz člena 68(1) oziroma, kadar je primerno, člena 72(6).

5. Vsak udeleženi stečajni upravitelj lahko ugovarja odločitvi iz odstavka 4 v skladu s postopkom, skladnim s pravom države članice, v kateri je bil uveden postopek za usklajevanje skupine.

POGLAVJE VI

VARSTVO PODATKOV

Člen 78

Varstvo podatkov

1. Za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah na podlagi te uredbe, se uporabljajo nacionalna pravila, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES, pod pogojem, da to ne zadeva postopkov obdelave iz člena 3(2) Direktive 95/46/ES.

2. Za obdelavo podatkov na podlagi te uredbe s strani Komisije se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001.

Člen 79

Odgovornosti držav članic v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v nacionalnih registrih insolventnosti

1. Vsaka država članica sporoči Komisiji ime fizične ali pravne osebe, javnega organa, agencije ali katerega koli drugega organa, ki ga določa nacionalno pravo za opravljanje nalog upravljavca v skladu s točko (d) člena 2 Direktive 95/46/ES z namenom, da se objavi na evropskem portalu e-pravosodje.

2. Države članice zagotovijo izvajanje tehničnih ukrepov za zagotovitev varnosti osebnih podatkov, ki se obdelujejo v njihovih nacionalnih registrih insolventnosti iz člena 24.

▼B

3. Države članice so odgovorne za preverjanje, ali upravljavec, določen na podlagi nacionalnega prava v skladu s točko (d) člena 2 Direktive 95/46/ES, zagotavlja spoštovanje načel kakovosti podatkov, zlasti glede točnosti in ažurnosti podatkov, shranjenih v nacionalnih registrih insolventnosti.

4. Države članice so v skladu z Direktivo 95/46/ES odgovorne za zbiranje in shranjevanje podatkov v nacionalnih podatkovnih bazah in za odločitve, sprejete glede dostopnosti takšnih podatkov v medsebojno povezanem registru, do katerega se lahko dostopa prek evropskega portala e-pravosodje.

5. Države članice v okviru obveščanja, ki bi ga morale zagotoviti posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, da bi jim omogočile uveljavljanje njihovih pravic, zlasti pravice do izbrisa podatkov, osebe, na katere se nanašajo podatki, obvestijo o obdobju dostopnosti, določenem za osebne podatke, shranjene v registrih insolventnosti.

Člen 80

Odgovornosti Komisije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov

1. Komisija opravlja naloge upravljavca v skladu s točko (d) člena 2 Uredbe (ES) št. 45/2001 v skladu s svojimi pristojnostmi iz tega člena.

2. Komisija določi ustrezne politike in uporabi potrebne tehnične rešitve za izpolnitev svojih odgovornosti v okviru funkcije upravljavca.

3. Komisija izvaja tehnične ukrepe, potrebne za zagotovitev varstva osebnih podatkov, ko se ti prenašajo, zlasti zaupnosti in celovitosti vsakega prenosa na evropski portal e-pravosodje in z njega.

4. Obveznosti Komisije ne vplivajo na pristojnosti držav članic in drugih organov za vsebino in delovanje medsebojno povezanih nacionalnih podatkovnih baz, ki jih ti vodijo.

Člen 81

Obveznosti obveščanja

Brez poseganja v informacije, ki jih je treba v skladu s členoma 11 in 12 Uredbe (ES) št. 45/2001 sporočiti posameznikom, na katere se osebni podatki nanašajo, Komisija z objavo prek evropskega portala e-pravosodje obvesti posameznike, na katere se osebni podatki nanašajo, o svoji vlogi pri obdelavi podatkov in namenih, za katere se bodo ti podatki obdelovali.

▼B

Člen 82

Hranjenje osebnih podatkov

Kar zadeva informacije iz medsebojno povezanih nacionalnih podatkovnih baz se osebni podatki, ki se nanašajo na zadevne posameznike, ne hranijo na evropskem portalu e-pravosodje. Vsi takšni podatki se hranijo v nacionalnih podatkovnih bazah, ki jih upravljajo države članice ali drugi organi.

Člen 83

Dostop do osebnih podatkov prek evropskega portala e-pravosodje

Osebni podatki, shranjeni v nacionalnih registrih insolventnosti iz člena 24 so dostopni prek evropskega portala e-pravosodje, dokler ostanejo dostopni v skladu z nacionalnim pravom.

POGLAVJE VII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 84

Časovno področje uporabe

▼C1

1. Določbe te uredbe se uporabljajo samo za postopke v primeru insolventnosti, uvedene od 26. junija 2017. Za dolžnikova pravna dejanja, izvršena pred navedenim datumom, se še naprej uporablja pravo, ki se je zanje uporabljalo v času, ko so bila izvršena.

▼B

2. Ne glede na člen 91 te uredbe, se Uredba (ES) št. 1346/2000 še naprej uporablja za postopke v primeru insolventnosti, ki spadajo na področje uporabe navedene uredbe in so bili uvedeni pred 26. junijem 2017.

Člen 85

Razmerje do konvencij

1. Ta uredba na svojem področju uporabe in v zvezi z odnosi med državami članicami nadomesti konvencije, sklenjene med dvema ali več državami članicami, zlasti:

(a) Konvencijo med Belgijo in Francijo o sodni pristojnosti, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, arbitražnih odločb in verodostojnih listin, podpisano v Parizu 8. julija 1899;

(b) Konvencijo med Belgijo in Avstrijo o stečaju, poravnavi, in odložitvi plačil (z Dodatnim protokolom z dne 13. junija 1973), podpisano v Bruslju 16. julija 1969;

▼B

(c) Konvencijo med Belgijo in Nizozemsko o sodni pristojnosti, stečaju in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb, arbitražnih odločb in verodostojnih listin, podpisano v Bruslju 28. marca 1925;

(d) Pogodbo med Nemčijo in Avstrijo o stečaju in poravnavi, podpisano na Dunaju 25. maja 1979;

(e) Konvencijo med Francijo in Avstrijo o sodni pristojnosti, priznavanju in izvrševanju odločb na področju postopkov v primeru insolventnosti, podpisano na Dunaju 27. februarja 1979;

(f) Konvencijo med Francijo in Italijo o izvrševanju sodb v civilnih in trgovinskih zadevah, podpisano v Rimu 3. junija 1930;

(g) Konvencijo med Italijo in Avstrijo o stečaju in poravnavi, podpisano v Rimu 12. julija 1977;

(h) Konvencijo med Kraljevino Nizozemsko in Zvezno republiko Nemčijo o medsebojnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb in drugih izvršljivih pravnih naslovov v civilnih in trgovinskih zadevah, podpisano v Haagu 30. avgusta 1962;

(i) Konvencijo med Združenim kraljestvom in Kraljevino Belgijo o medsebojnem izvrševanju sodnih odločb v civilnih in trgovinskih zadevah, s Protokolom, podpisano v Bruslju 2. maja 1934;

(j) Konvencijo med Dansko, Finsko, Norveško, Švedsko in Islandijo o stečaju, podpisano v Kobenhavnu 7. novembra 1933;

(k) Evropsko konvencijo o nekaterih mednarodnih vidikih stečaja, podpisano v Istanbulu 5. junija 1990;

(l) Sporazum med Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo in Kraljevino Grčijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, podpisan v Atenah dne 18. junija 1959;

(m) Sporazum med Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o medsebojnem priznavanju in izvrševanju arbitražnih sodb in arbitražnih poravnav v trgovinskih zadevah, podpisan v Beogradu dne 18. marca 1960;

▼B

(n) Konvencija med Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo in Republiko Italijo o vzajemni pravni pomoči v civilnih in upravnih zadevah, podpisana v Rimu dne 3. decembra 1960;

(o) Sporazum med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Belgijo o pravni pomoči v civilnih in trgovinskih stvareh, podpisan v Beogradu dne 24. septembra 1971;

(p) Konvencija med vladama Jugoslavije in Francije o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in trgovskih stvareh, podpisana v Parizu dne 18. maja 1971;

(q) Sporazum med Češkoslovaško socialistično republiko in Helensko republiko o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisana v Atenah dne 22. oktobra 1980 in še vedno veljavna med Češko in Grčijo;

(r) Sporazum med Češkoslovaško socialistično republiko in Republiko Ciper o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisan v Nikoziji dne 23. aprila 1982 in še vedno veljaven med Češko in Ciprom;

(s) Pogodba med vlado Češkoslovaške socialistične republike in vlado Francoske republike o pravni pomoči ter priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih, družinskopravnih in trgovniskih zadevah, podpisana v Parizu dne 10. maja 1984 in še vedno veljavna med Češko in Francijo;

(t) Pogodba med Češkoslovaško socialistično republiko in Italijansko republiko o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisana v Pragi dne 6. decembra 1985 in še vedno veljavna med Češko in Italijo;

(u) Sporazum med Republiko Latvijo, Republiko Estonijo in Republiko Litvo o pravni pomoči in pravnih razmerjih, podpisana v Talinu dne 11. novembra 1992;

(v) Sporazum med Estonijo in Poljsko o pravni pomoči in pravnih razmerjih v civilnih, delovnopravnih in kazenskih zadevah, podpisan v Talinu dne 27. novembra 1998;

(w) Sporazum med Republiko Litvo in Republiko Poljsko o pravni pomoči in pravnih razmerjih v civilnih, družinskih, delovnopravnih in kazenskih zadevah, podpisan v Varšavi dne 26. januarja 1993;

▼B

(x) Konvencija med Socialistično republiko Romunijo in Helensko republiko o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah in njen protokol, podpisana v Bukarešti 19. oktobra 1972;

(y) Konvencija med Socialistično republiko Romunijo in Francosko republiko o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisana v Parizu 5. novembra 1974;

(z) Sporazum med Ljudsko republiko Bolgarijo in Helensko republiko o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisan v Atenah 10. aprila 1976;

(aa) Sporazum med Ljudsko republiko Bolgarijo in Republiko Ciper o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, podpisan v Nikoziji 29. aprila 1983;

(ab) Sporazum med vlado Ljudske republike Bolgarije in vlado Francoske republike o vzajemni pravni pomoči v civilnih zadevah, podpisan v Sofiji 18. januarja 1989;

(ac) Pogodba med Romunijo in Češko o pravni pomoči v civilnih zadevah, podpisana v Bukarešti 11. julija 1994;

(ad) Pogodba med Romunijo in Republiko Poljsko o pravni pomoči in pravnih razmerjih v civilnih zadevah, podpisana v Bukarešti 15. maja 1999.

2. Konvencije iz odstavka 1, ostanejo v zvezi s postopki, ki so bili uvedeni pred začetkom veljavnosti Uredbe (ES) št. 1346/2000, še naprej v veljavi.

3. Ta uredba se ne uporablja:

(a) v nobeni državi članici,v kolikor je nezdružljiva z obveznostmi, ki v zvezi s stečajem izhajajo iz konvencije, sklenjene med navedeno državo članico in eno ali več tretjimi državami pred začetkom veljavnosti Uredbe (ES) št. 1346/2000;

(b) v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, v kolikor je nezdružljiva z obveznostmi, ki v zvezi s stečajem izhajajo iz kakršnih koli sporazumov v okviru Commonwealth, ki so obstajali v času začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1346/2000.

▼B

Člen 86

Informacije o nacionalnem insolvenčnem pravu in insolvenčnem pravu Unije

1. Države članice v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, vzpostavljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES ([1]), ter zaradi zagotavljanja informacij javnosti pripravijo kratek opis svoje nacionalne zakonodaje in postopkov v zvezi z insolventnostjo, zlasti v zvezi z zadevami iz člena 7(2).

2. Države članice informacije iz odstavka 1 redno posodabljajo.

3. Komisija objavi informacije v zvezi s to uredbo.

Člen 87

Vzpostavitev medsebojnega povezovanja registrov

Komisija sprejme izvedbene akte o uvedbi medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti iz člena 25. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 89(3).

Člen 88

Vzpostavitev in naknadne spremembe standardnih obrazcev

Komisija sprejme izvedbene akte za pripravo in po potrebi spremembo obrazcev iz člena 27(4), členov 54 in 55 ter člena 64(2). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 89(2).

Člen 89

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

([1]) Odločba Sveta 2001/470/ES z dne 28. maja 2001 o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 25).

▼B

Člen 90

Klavzula o pregledu

1. Komisija najpozneje 27. junija 2027, nato pa vsakih pet let, Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe. Poročilu se po potrebi priloži predlog o prilagoditvi te uredbe.

2. Komisija najpozneje 27. junija 2022 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi postopkov za usklajevanje skupine. Poročilu se po potrebi priloži predlog o prilagoditvi te uredbe.

3. Komisija najpozneje 1. januarja 2016 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži študijo o čezmejnih vprašanjih na področju odgovornosti direktorjev in prepovedi opravljanja funkcije direktorja.

4. Komisija najpozneje 27. junija 2020 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži študijo o vprašanju zlorab pri izbiranju najugodnejšega sodišča.

Člen 91

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1346/2000 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge D k tej uredbi.

Člen 92

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 26. junija 2017, z izjemo:

(a) člena 86, ki se uporablja od 26. junija 2016;

(b) člena 24(1), ki se uporablja od 26. junija 2018, in

(c) člena 25, ki se uporablja od 26. junija 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

▼M3

PRILOGA A

POSTOPKI V PRIMERU INSOLVENTNOSTI IZ ČLENA 2, TOČKA 4

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

— Die öffentliche Restrukturierungssache,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼M3

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento

— [do 15. maja 2022],

▼**M3**

— Liquidazione giudiziale

— [od 16. maja 2022],

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano)

[do 15. maja 2022],

— Liquidazione dei beni

[do 15. maja 2022],

— Ristrutturazione dei debiti del consumatore

[od 16. maja 2022],

— Concordato minore

[od 16. maja 2022],

— Liquidazione controllata del sovraindebitato

[od 16. maja 2022],

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

— Διορισμός Εξεταστή,

— Προσωπικά Σχέδια Αποπληρωμής,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Juridinio asmens restruktūrizavimo byla,

— Juridinio asmens bankroto byla,

— Juridinio asmens bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

▼M3

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

— Nyilvános szerkezetátalakítási eljárás

[od 1. julija 2022],

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surseance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Europäische Restrukturierungsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

▼**M3**

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering.

▼M3

PRILOGA B

STEČAJNI UPRAVITELJI IZ ČLENA 2, TOČKA 5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

▼**M3**

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼M3

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore

[do 15. maja 2022],

— Organismo di composizione della crisi da sovraindebitamento

[od 16. maja 2022],

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

— Εξεταστής,

— Σύμβουλος Αφερεγγυότητας,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Nemokumo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

— Szerkezetátalakítási szakértő

[od 1. julija 2022],

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

▼M3

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surseance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De herstructureringsdeskundige in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

— De observator in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvenţă,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

▼**M3**

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör.

▼B

PRILOGA C

Razveljavljena uredba s seznamom njenih zaporednih sprememb

Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000

(UL L 160, 30.6.2000, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 603/2005

(UL L 100, 20.4.2005, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 694/2006

(UL L 121, 6.5.2006, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006

(UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 681/2007

(UL L 159, 20.6.2007, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 788/2008

(UL L 213, 8.8.2008, str. 1).

Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 210/2010

(UL L 65, 13.3.2010, str. 1).

Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 583/2011

(UL L 160, 18.6.2011, str. 52).

Uredba Sveta (EU) št. 517/2013

(UL L 158, 10.6.2013, str. 1).

Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 663/2014

(UL L 179, 19.6.2014, str. 4).

Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija

(UL L 236, 23.9.2003, str. 33).

▼B

PRILOGA D

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1346/2000	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2, uvodne besede	Člen 2, uvodne besede
Člen 2, točka (a)	Člen 2, točka 4
Člen 2, točka (b)	Člen 2, točka 5
Člen 2, točka (c)	—
Člen 2, točka (d)	Člen 2, točka 6
Člen 2, točka (e)	Člen 2, točka 7
Člen 2, točka (f)	Člen 2, točka 8
Člen 2, točka (g), uvodne besede	Člen 2, točka 9, uvodne besede
Člen 2, točka (g), prva alinea	Člen 2, točka 9 (vii)
Člen 2, točka (g), druga alinea	Člen 2, točka 9 (iv)
Člen 2, točka (g), tretja alinea	Člen 2, točka 9 (viii)
Člen 2, točka (h)	Člen 2, točka 10
—	Člen 2, točke 1 do 3 in 11 do 13
—	Člen 2, točka 9 (i) do (iii), (v), (vi)
Člen 3	Člen 3
—	Člen 4
—	Člen 5
—	Člen 6
Člen 4	Člen 7
Člen 5	Člen 8
Člen 6	Člen 9
Člen 7	Člen 10
Člen 8	Člen 11(1)
—	Člen 11(2)
Člen 9	Člen 12

▼B

Uredba (ES) št. 1346/2000	Ta uredba
Člen 10	Člen 13(1)
—	Člen 13(2)
Člen 11	Člen 14
Člen 12	Člen 15
Člen 13, prva alinea	Člen 16, točka (a)
Člen 13, druga alinea	Člen 16, točka (b)
Člen 14, prva alinea	Člen 17, točka (a)
Člen 14, druga alinea	Člen 17, točka (b)
Člen 14, tretja alinea	Člen 17, točka (c)
Člen 15	Člen 18
Člen 16	Člen 19
Člen 17	Člen 20
Člen 18	Člen 21
Člen 19	Člen 22
Člen 20	Člen 23
—	Člen 24
—	Člen 25
—	Člen 26
—	Člen 27
Člen 21(1)	Člen 28(2)
Člen 21(2)	Člen 28(1)
Člen 22	Člen 29
Člen 23	Člen 30
Člen 24	Člen 31
Člen 25	Člen 32
Člen 26	Člen 33
Člen 27	Člen 34
Člen 28	Člen 35
—	Člen 36
Člen 29	Člen 37(1)
—	Člen 37(2)
—	Člen 38

▼B

Uredba (ES) št. 1346/2000	Ta uredba
—	Člen 39
Člen 30	Člen 40
Člen 31	Člen 41
—	Člen 42
—	Člen 43
—	Člen 44
Člen 32	Člen 45
Člen 33	Člen 46
Člen 34(1)	Člen 47(1)
Člen 34(2)	Člen 47(2)
Člen 34(3)	—
—	Člen 48
Člen 35	Člen 49
Člen 36	Člen 50
Člen 37	Člen 51
Člen 38	Člen 52
Člen 39	Člen 53
Člen 40	Člen 54
Člen 41	Člen 55
Člen 42	—
—	Člen 56
—	Člen 57
—	Člen 58
—	Člen 59
—	Člen 60
—	Člen 61
—	Člen 62
—	Člen 63
—	Člen 64
—	Člen 65
—	Člen 66
—	Člen 67

▼B

Uredba (ES) št. 1346/2000	Ta uredba
—	Člen 68
—	Člen 69
—	Člen 70
—	Člen 71
—	Člen 72
—	Člen 73
—	Člen 74
—	Člen 75
—	Člen 76
—	Člen 77
—	Člen 78
—	Člen 79
—	Člen 80
—	Člen 81
—	Člen 82
—	Člen 83
Člen 43	Člen 84(1)
—	Člen 84(2)
Člen 44	Člen 85
—	Člen 86
Člen 45	—
—	Člen 87
—	Člen 88
—	Člen 89
Člen 46	Člen 90(1)
—	Člen 90(2) do (4)
—	Člen 91
Člen 47	Člen 92
Priloga A	Priloga A
Priloga B	—
Priloga C	Priloga B
—	Priloga C
—	Priloga D